Atli Heimir Sveinsson & Andreas Brunner & Auður Lóa Guðnadóttir / Starkaður Sigurðarson & Ásgerður Birna Björnsdóttir & Ásta Ólafsdóttir & Björk Guðnadóttir & Daniel Pflumm & Dieter Roth & Douwe Jan Bakker & Edilson & Eirún Sigurðardóttir & Erika MacPherson / Rachel Zolf & Geoffrey Hendricks & Guðrún Einarsdóttir & High Heel Sisters & Hörður Ágústsson & Jóhanna Kristín Yngvadóttir & Jón Gunnar Árnason & Juliane Foronda & Kristín Helga Ríkharðsdóttir & Níels Hafstein & Róska & Rúna Þorkelsdóttir & Saga Sigurðardóttir & Sigurður Guðmundsson & Sólveig Aðalsteinsdóttir & Veigar Ölnir Gunnarsson

Djúpþrýstingur

Pressure of the Deep

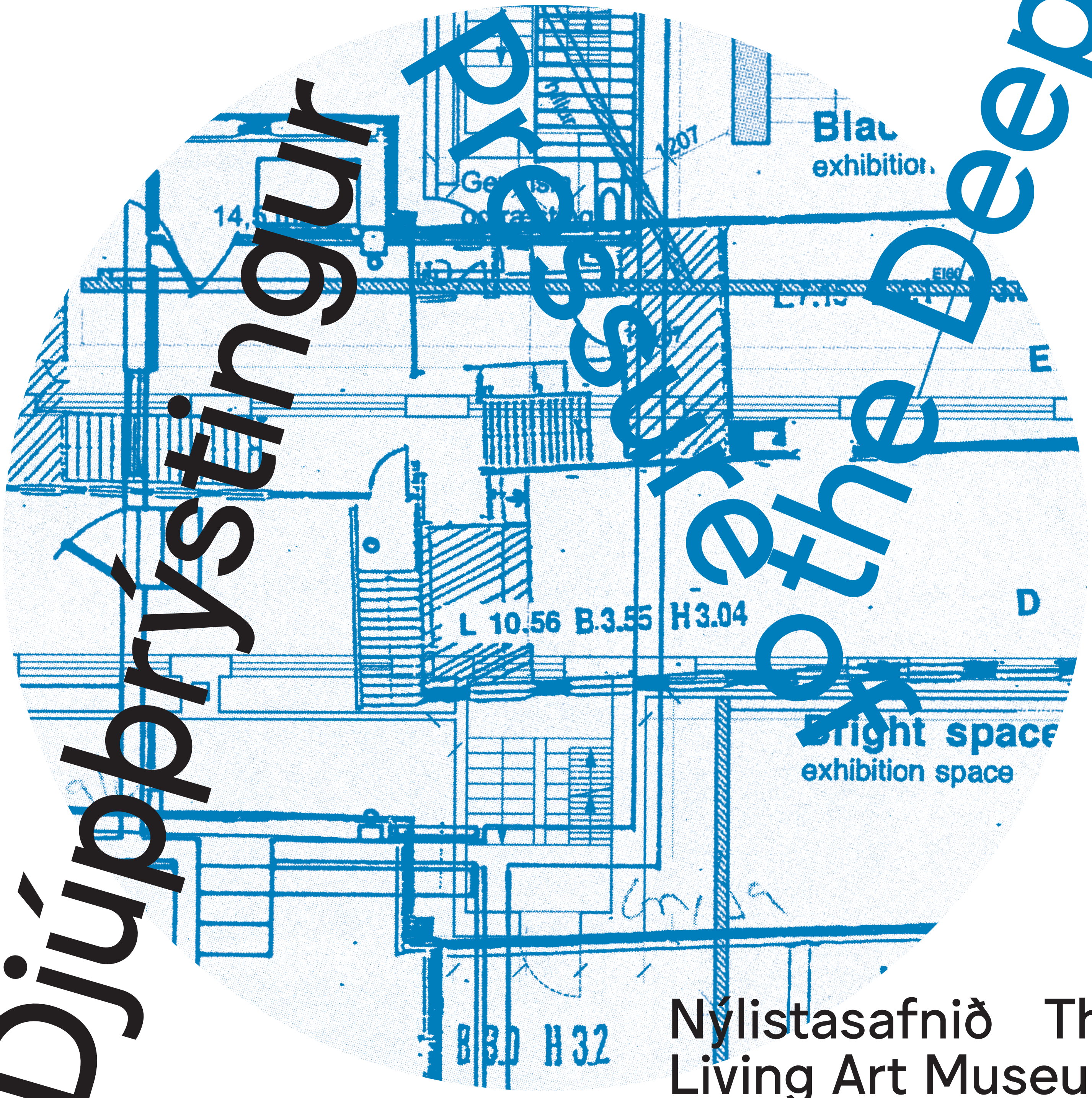

Nýlistasafnið The Living Art Museum

02

2008 til dagsins í dag
2008 to today

2008

Hörður Bragason & Philip Corner • Nýlókórinn & Nemendur LHÍ • Hildigunnur Birgisdóttir • Karl Holmqvist • Erla S. Haraldsdóttir • Erla Þórarinsdóttir • Huginn Þór Arason • Karlotta Blöndal • Gunnhildur Hauksdóttir • Hugleikur Dagsson • Kristín Ómarsdóttir • Mystic Foley • Sigurlaug Gísladóttir • Haraldur Jónsson • Hrafnhildur Guðmundsdóttir • Ólöf Arnalds • Sigtryggur Berg Sigmarsson • Snorri Ásmundsson • Auxpan • Berglind Ágústsdóttir • Ingibjörg Magnadóttir • Ólöf Björnsdóttir • Sara Björnsdóttir • Huginn Þór Arason • Dieter Roth • Catherine Fayek & Ann Katrin Risse • Þorvaldur Þorsteinsson • Bryndís Björnsdóttir, Hildur Rut Halblaub • Elín Þórhallsdóttir & Richard Foley • Guðmundur Oddur Magnússon & Nemendur hönnunardeildar Listaháskóla Íslands • Hlynur Hallsson • Björk Viggósdóttir • Guðmundur Vignir Karlsson • Halldór Ragnarsson • Jeannette Castioni • Jóna Hlíf Halldórsdóttir • Þórarinn Blöndal • BJ Nilsen • Dr. Björn Quiring • Darri Lorenzen • Finnbogi Pétursson • Ingólfur Arnarsson • ~~Þorvaldur Þorsteinsson & Bryndís~~ Björnsdóttir

2009

Ylva Westerlund • Runo Lagomarsino • Olivia Plender • Snorri Ásmundsson

2010

Björk Viggósdóttir • Etienne de France • Harpa Dögg Kjartansdóttir • Kristín Rúnarsdóttir • Magnús B. Hafsteinsson • Þorgerður Ólafsdóttir • Þorvaldur Jónsson • Ásta Fanney Sigurðardóttir • Dagrún Aðalsteinsdóttir • Gintaré Maciulskyté • Guðlaug Mía Eyþórsdóttir • Halla Þórlaug Óskarsdóttir • Jóhanna María Einarsdóttir • Jón Pálmar Sigurðsson • Kristína Aðalsteinsdóttir • Lilý Erla Adamsdóttir • Oleg Kauz • Piet Langeveld • Susanne Göldner • Nikolai Von Rosen & Florian Wojnar • Katrín Inga Jónsdóttir Hjördísardóttir Hirt • Una Björk Sigurðardóttir • Rakel McMahon • Erik Hirt • Ásmundur Ásmundsson • Páll Haukur Björnsson • Kristín Eiríksdóttir • RÚST! • Örn Karlsson • Arnljótur Sigurðsson • Reykjavík! • Kolbeinn Hugi Höskuldsson • Libia Castro & Ólafur Ólafsson • Egill Sæbjörnsson • Ragnar Kjartansson • Sara Björnsdóttir • Jón Örn Loðmfjörð • Jónatan • Katrín Inga Jónsdóttir Hjördísardóttir Hirt • Bryndís Björgvinsdóttir • Ingólfur Gíslason • Libia Castro & Ólafur Ólafsson • Bjarni H. Þórarinnsson • Jón Proppé

2011

Marcellvs L. • Annakim Violette • Franz Graf • Guðný Guðmundsdóttir • Helgi Þórsson • Hulda Vilhjálmsdóttir • Jonathan Meese • Laufey Elíasdóttir • Morgan Betz • Nonni Ragnars • Ólafur Lárusson • Sigtryggur Berg Sigmarsson • Snorri Ásmundsson • Steingrímur Eyfjörð • Valgarður Bragason • Gernot Faber • Peter Fengler • Signal • Þorgerður Ólafsdóttir & Páll Haukur Björnsson • Auður Ögn Árnadóttir • Axel Jón Fjeldsted • Baldvin Einarsson • Bjarni Helgason • Bryndís Björnsdóttir • Einar Falur Ingólfsson • Erling T.V. Klingenberg • Eyjafjallajökull • Geiri X • Goddur • Guðrún Ólafsdóttir • Gunnar G. Vigfússon • ~~Gunnhildur Hauksdóttir & Kristín Ómarsdóttir~~ • Hannes Lárusson & Ásmundur Ásmundsson • Haraldur Jónsson • Heiðarleiki • Hekla Dögg Jónsdóttir • Hlynur Hallsson • Hörður Sveinsson • Huginn Þór Arason • Ingvar Högni Ragnarsson • Jón Ingiberg Jónsteinsson • Jón Örn Loðmfjörð • Jóna Hlíf Halldórsdóttir • Karlotta Blöndal • Koddu • Nína Sæmundsson & Koddu • Magnús Sigurðarson • Morri • Oddgeir Karlsson • Ólafur Ólafsson & Libía Castro • Ólafur Sveinn Gíslason • Ósk Vilhjálmsdóttir • ~~Páll Haukur Björnsson~~ • Pétur Pétursson • Ragnar Kjartansson • RAX • Unnar Örn Auðarson • Þorgerður Sigurðardóttir • Þorkell Þorkelsson • Ásmundur Ásmundsson, Hannes Lárusson & Tinna Grétarsdóttir • Hörður Bragason • Sigtryggur Berg Sigmarsson • Nýlókórinn • Carl Boutard • Áslaug Thorlacius • Birgir Andrésson • Dieter Roth • Douwe Jan Bakker • Finnbogi Pétursson • Franz Graf • Friðrik Þór Friðriksson • Hildur Hákonardóttir • G. Erla • Gunndís Ýr Finnbogadóttir • Hlynur Hallsson • Jan Voss • Kristján Guðmundsson • Níels Hafstein • Ragnhildur Jóhannsdóttir • Rúna Þorkelsdóttir • Rúrí • Steingrímur Eyfjörð • JBK Ransu • Katrín Inga Jónsdóttir Hjördísardóttir Hirt • Bryndís Björnsdóttir • Helga Björg Gylfadóttir • Irene Ósk Bermudez • Kolbrún Ýr Einarsdóttir • Klængur Gunnarsson • Kristín Rúnarsdóttir • Sigríður Tulinius • Sigurður Atli Sigurðsson • Kristjana Rós Oddsdótir Guðjohnsen • Helgi Þórsson

03

2012

Jóhanna Kristbjörg Sigurðardóttir • Myriam Bat–Yosef • Gunnhildur Hauksdóttir • Curver Thoroddsen • Páll Óskar Hjálmtýsson • Melissa Dubbin & Aaron S. Davidson • Three Planes of Silver • Auxpan • AMFJ • Stefán Finnboga Pétursson • S.L.Á.T.U.R • Trouble • Stilluppsteypa • Níels Hafstein • Ragnheiður Ragnarsdóttir • Gunnhildur Hauksdóttir • Angela Novi [Steinunn Gunnlaugsdóttir & Ólafur Páll Sigurðsson] • Solveig Helweg Ovesen • A. Rawlings • Cia Rinne • Anders Lauge Meldgaard • Ingi Garðar Erlendsson • Grétar Már Sigurðsson • Nemendur LHÍ (Indriði Arnar Ingólfsson, Andreas Jari Juhani Toriseva, Helena Aðalsteinsdóttir, Logi Leó Gunnarsson, Þröstur Valgarðsson, Arnljótur Sigurðsson, Karl Torsten, Myrra Leifsdóttir, Sigrún Hlín Sigurðardóttir, Óskar Kristinn Vignisson, Borghildur Tumadóttir)

2013

Tiong Ang • Roger Palmer • Jan Kaila • Japo Knuutila • Clodasgh Emoe • Mick Wilson • Henk Slager • Grétar Reynisson • Markús Þór Andrésson & Ingibjörg Sigurjónsdóttir • Katrín Inga Hjördísardóttir Hirt • Gunnhildur Hauksdóttir • Hildigunnur Birgisdóttir • Carin Ellberg • Erla S. Haraldsdóttir • Steingrímur Eyfjörð • Helena Aðalsteinsdóttir • Ívar Glói Gunnarsson • Logi Leó Gunnarsson • Brynjar Helgason • André Talborn • Ann Catrin Olsson • Helena Öström • Stina Malmqvist • Carin Ellberg & Erla S. Haraldsdóttir • Charles Gaines • Deirdre M Donoghue • Hans Rosenström • Bjarki Bragason • Gunndís Ýr Finnbogadóttir • Ásta Ólafsdóttir • Geoffrey Hendricks • Gunndís Ýr Finnbogadóttir & Maja Bekan • Halldór Ásgeirsson • Haraldur Jónsson • Ívar Valgarðsson • Joseph Beuys • Kristján Guðmundsson • Níels Hafstein • Ólafur Lárusson • Rúna Þorkelsdóttir • Rúrí • Sigurður Guðmundsson • Sindri Leifsson • Unndór Egill Jónsson • Una Margrét Árnadóttir • Ásdís Sif Gunnarsdóttir • Karlotta Blöndal • Þóroddur Bjarnason • Örn Alexander Ámundason • Þorgerður Ólafsdóttir & Eva Ísleifsdóttir • Sigurður Guðjónsson & Nemendur LHÍ (Andrea Arnarsdóttir, Andri Björgvinsson, Arnar Bergman Sigurbjörnsson, Bergrún Anna Hallsteinsdóttir, Borghildur Tumadóttir, Hjálmar Guðmundsson, Ylva Frick, Sara Ósk Rúnarsdóttir, Sigríður Þóra Óðinsdóttir, Síta Valrun)

04

05

2014

Bryndís Hrönn Ragnarsdóttir • Hekla Dögg Jónsdóttur • Sigurður Guðjónsson • Steina & Woody Vasulka • Ragnar Kjartansson • Magnús Sigurðarson • Kolbeinn Hugi Höskuldsson • Ásdís Sif Gunnarsdóttur • Hermann Stefánsson • Atli Sigþórsson • Markús Bjarnason • Hreinn Friðfinnsson • Markús Þór Andrésson & Ragnheiður Gestsdóttir • Anna Hrund Másdóttir • Arna Óttarsdóttir • Arnar Ásgeirsson • Erla Silfá Þorgrímsdóttir • Hrafnhildur Helgadóttir • Leifur Ýmir Eyjólfsson • Sæmundur Þór Helgason • Styrmir Örn Guðmundsson • Heiðar Kári & Unnar Örn Auðarson • Magnús Logi Kristinsson • Amy Howden–Chapman • Anna Fríða Jónsdóttir • Andrea McGinty • David Shapiro • Haraldur Jónsson • Huginn Þór Arason • Ívar Valgarðsson • Jamie Sneider • John M. Armleder • Kate Gilmore • María Dalberg • Perry Bard • Unndór Egill Jónsson • Unnur Mjöll S. Leifsdóttir • Þóranna Björnsdóttir • Eva Ísleifsdóttir, Logi Bjarnason, Katrín Inga Jónsdóttir Hjördísardóttir & Anna Leif Elísdóttir • Rebekka Erin Moran • Vilda Kvist • Kolbrún Ýr Einarsdóttir

2015

Valdís Óskarsdóttir • Sara Björnsdóttir • Ragna Hermannsdóttir • Ragnheiður Hrafnkelsdóttir • Eva Ísleifsdóttir • Örn Alexander Ámundason • Unndór Egill Jónsson • Rakel McMahon • Ragnar Helgi Ólafsson • Margrét Helga Sesseljudóttir • Jordan Baseman • Sally O'Reilly • Selma Hreggviðsdóttir • Kristín Helga Káradóttir • Eva Ísleifsdóttir • Anna Líndal • Erla Silfá Þorgrímsdóttir • Hildur Hákonardóttir • Svala Sigurleifsdóttir • Þóra Sigurðardóttir • Becky Forsythe • Steinunn Gunnlaugsdóttir, Böðvar Jakobsson & Björgvin Andersen • Brynjar Helgason • Ívar Glói Gunnarsson • Logi Leó Gunnarsson • Una Björg Magnúsdóttir • Augustas Serapinas • Simon Buckley • Emil Magnúsarson Borhammar • Kristín Rúnarsdóttir • Ingólfur Arnarsson & Elín Hansdóttir • Nemendur úr meistaranámi í myndlist (Aimee Odum, Ásgrímur Þórhallsson, Florence Lam, Giampaolo Algieri, Ingunn Fjóla Ingþórsdóttir, Jens Michael Muhlhoff, Mia Van Veen, Myrra Leifsdóttir, Ragna Fróðadóttir)

2016

Henriëtte van Egten • Rúna Thorkelsdóttir • Jan Voss • Hrafnhildur Helgadóttir • Brynjar Helgason • Dieter Roth • Valentina Desideri & Denise Ferreira da Silva • Morten Norbye Halvorsen • Styrmir Örn Guðmundsson • Berglind Jóna Hlynsdóttir • Juha Pekka Matias Laakkonen • Lina Lapelytė • Viktorija Rybakova • Augustas Serapinas • Maya Tounta, Justė Jonutytė & Paulius Andriuškevičius • John Baldessari • Phil Coy • Lucy Clout • Emma Hart • William Hunt • Sam Porritt • Peter Wächtler • Gareth Bell–Jones & Gemma Lloyd • Dorothy Iannone • Eirún Sigurðardóttir • Freyja Eilíf Logadóttir • Guðrún Hrönn Ragnarsdóttir • Jón Gunnar Árnason • Rúrí • Valdís Óskarsdóttir • Þorgerður Ólafsdóttir • Kristján Guðmundsson • Ásta Ólafsdóttir • Michael Gibbs • Rosen/Wojnar • Birkir Karlsson & Inga Björk Bjarnadóttir • Anna Líndal • Amy Howden–Chapman • Bjarki Bragason • Bryndís Snæbjörnsdóttir & Mark Wilson • Hildigunnur Birgisdóttir • Pilvi Takala • Páll Haukur Björnsson • Maja Bekan • Gunndís Ýr Finnbogadóttir • Darren Banks • O.B. De Alessi • Shirin Sabahi • Alexandra Zuckerman • Johan Österholm • Christian Andersson • Elín Hansdóttir • Yuki Higashino • Barbara Sirieix • Patrik Aarnivaara & Maija Rudovska • Gunndís Ýr Finnbogadóttir & Maja Bekan • Ragnheiður Rebel • Becky Forsythe

2017

Ólafur Lárusson • Þorgerður Ólafsdóttir & Becky Forsythe • Duncan Campbell • Rachel MacLean • John Beagles • Graham Ramsay • Ásta Ríkharðsdóttir • Birgir Andrésson • Douwe jan Bakker • Eggert Pétursson • Eric Andersen • Geoffrey Hendricks • Guðrún Hrönn Ragnarsdóttir • Hlynur Hallsson • Ingólfur Arnarsson • Jan Voss • Jesper Fabricius • John Liggins • Kristján Guðmundsson • Michael Gibbs • Níels Hafstein • Per Kirkeby • Ragna Hermannsdóttir • Ragna Sigurðardóttir • Rúna Þorkelsdóttir • Stig Brøgger • Svala Sigurleifsdóttir • Heiðar Kári Rannversson • Arnar Ásgeirsson • Anna Hrund Másdóttir • Brynhildur Þorgeirsdóttir • Darri Lorenzen • David Bernstein • Eggert Pétursson • Eloise Bonneviot • Geirþrúður Einarsdóttir • Guðmundur Thoroddsen • Gustav Wideberg • Gylfi Sigurðsson • Hrafnhildur Helgadóttir • Hildigunnur Birgisdóttir • Hreinn Friðfinnsson • Juan–Pedro Fabra Guemberena • Lars TCF Holdhus • Loidys Carnero • Mehraneh Atashi • Yaima Carrazana • Yazan Khalili • Yosuke Amemiya • Žilvinas Landzbergas • Arnar Ásgeirsson • Salka Rósinkranz • Óskar Þór Ámundason • Almar Atlason • Nína Kristín Guðmundsdóttir & Hákon Bragason • Hákon Bragason • Lommi [Jón Örn Loðmfjörð] • Kristín Svava Tómasdóttir • Brynjar Jóhannesson • Fríða Ísberg • Ásta Fanney Sigurðardóttir • Gunnar Gunnsteinsson • Steinunn Eldflaug Harðardóttir • Michel Keppel • Steingrímur Eyfjörð • Haraldur Jónsson • Unnar Örn Auðarson • Karlotta Blöndal • Ása Helga Hjörleifsdottir • Gauti Kristmannson • Birna Bjarnadóttir • Annie Wright • Ásta Ólafsdóttir • Claes Tellvid • Erla Þórarinsdóttir • Helgi Þ. Friðjónsson • Ingólfur Arnarsson • Jan Voss • Kurt Johannessen • Kristján Steingrímur Jónsson • Magnús V. Guðlaugsson • Ragna Hermannsdóttir • Sigurður Á. Sigurðsson • Sigurður Guðmundsson • Vera Roth • Þorvaldur Þorsteinsson • Brynja Cortes Andrésdóttir • Eiríkur Guðmundsson • Laufey Jensdóttir • Sturla Sigurðarson • Þórhallur Eyþórsson • Joan Jonas • Margot Norton • Ívar Glói Gunnarsson • Geirþrúður Einarsdóttir & Gylfi Freeland Sigurðsson • Bára Bjarnardóttir • Kristín Helga Ríkharðsdóttir • Heiðar Kári Rannversson

2018

Katrín Agnes Klar • Lukas Kindermann • Becky Forsythe • Ragna Róbertsdóttir • Ásmundur Hrafn Sturluson, Becky Forsythe & Þorgerður Ólafsdóttir • Arnar Freyr Guðmundsson • Birna Geirfinnsdóttir • Erik DeLuca & Nemendur úr LHÍ (Elín Margot, Hanna Mia Jonstam Brekkan, Isabella Rodrigues Goncalves, Maria–Magdalena Ianchis & Fabienne Hudec, Otho, Sigríður Birna Matthíasdóttir, Sihan Yang, Timothy Andrew Darbyshire, Tobias Draeger, TORA) • Atli Heimir Sveinsson • Andreas Brunner • Auður Lóa Guðnadóttir & Starkaður Sigurðarson • Ásgerður Birna Björnsdóttir • Ásta Ólafsdóttir • Björk Guðnadóttir • Daniel Pflumm • Dieter Roth • Douwe Jan Bakker • Edilson • Eirún Sigurðardóttir • Erika MacPherson • Rachel Zolf • Geoffrey Hendricks • Guðrún Einarsdóttir • High Heel Sisters • Hörður Ágústsson • Jóhanna Kristín Yngvadóttir • Jón Gunnar Árnason • Juliane Foronda • Kristín Helga Ríkharðsdóttir • Níels Hafstein • Róska • Rúna Þorkelsdóttir • Saga Sigurðardóttir • Sigurður Guðmundsson • Sólveig Aðalsteinsdóttir • Veigar Ölnir Gunnarsson • Anna Líndal • Amanda Riffo • Birkir Karlsson • Kristín Rúnarsdóttir • Þorgerður Ólafsdóttir • Bára Bjarnadóttir • Þóranna Björnsdóttir • Claudia Hausfeld • Kári Finnsson • Becky Forsythe • Dorothée Kirch •

Þorgerður Ólafsdóttir

06

Nýló ónlý 40

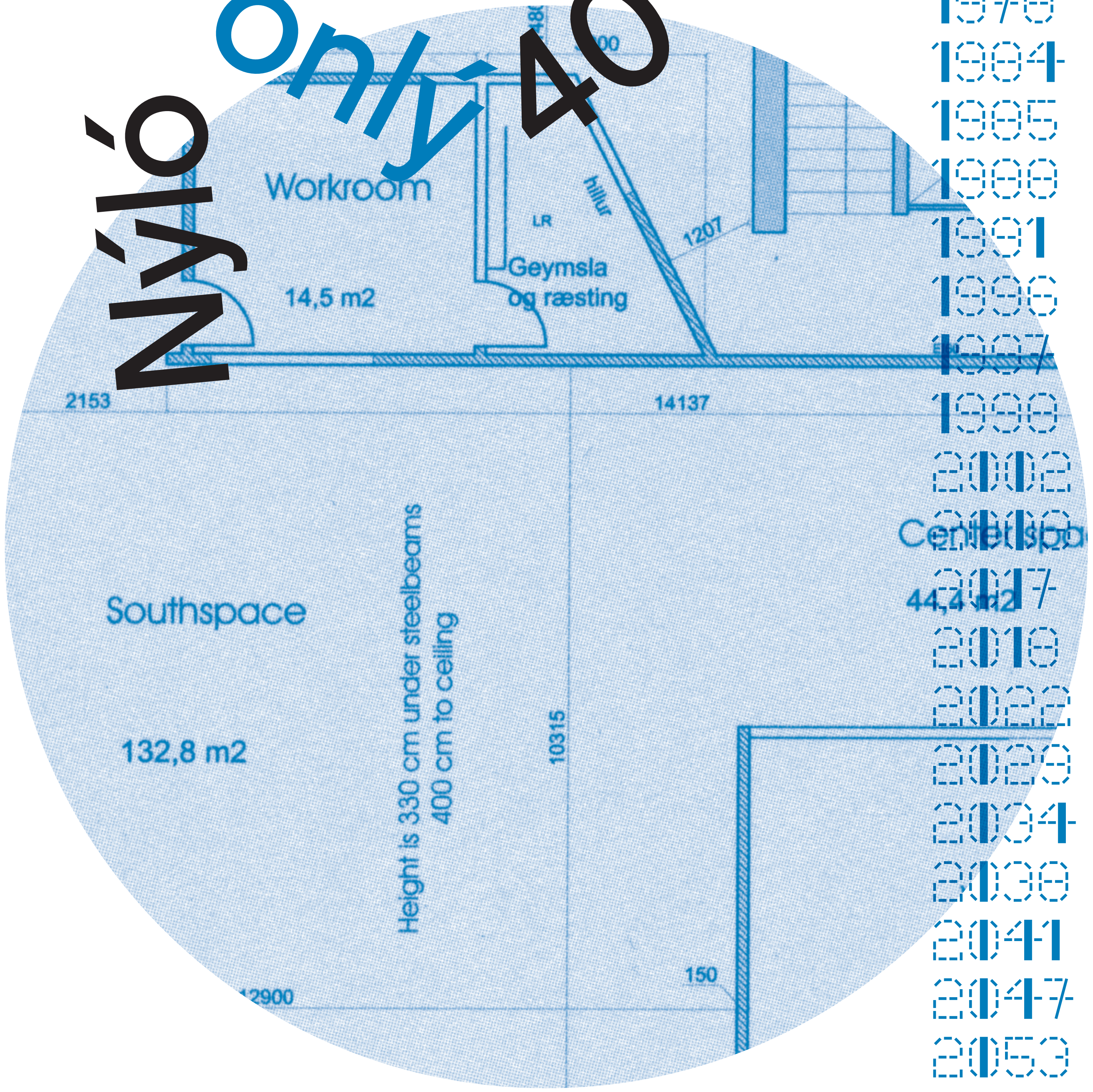

1962
1967
1968
1972
1973
1976
1978
1984
1985
1988
1991
1996
1997
1998
2002
2006
2017
2018
2022
2029
2034
2038
2041
2047
2053
2061

Nýlistasafnið, eða Nýló, var stofnað árið 1978 af hópi listamanna og er í dag eitt elsta safn og sýningarrými í Evrópu sem rekið er af listamönnum. Safneignin telur yfir 2.000 listaverk allt frá 6. áratug síðustu aldar og varðveitir mikið magn heimilda, þ.á.m. einstakt arkíf um gjörninga á Íslandi og listamannarekin rými

Ótal tímamót hafa einkennt starfsemi Nýló í gegnum árin. Þau koma reglulega í formi breytinga en líka vegna áfangasigra, stórra sem smárra. Þá er gott að staldra við og líta til baka en líta líka fram á við, því safn á ekki að dvelja í fortíðinni.

Nýló hefur verið listasafn og sýningarrými hinnar líðandi stundar en einnig tímavél sem getur ferðast með okkur fram og aftur í tímann og hjálpað að virkja á okkur þriðja augað. Frá því að Nýló kom sér fyrir á Vatnsstíg 3b og hóf sýningarstarfsemi, hafa um 3000 íslenskir og alþjóðlegir listamenn tekið þátt í sýningum og viðburðum á vegum safnsins. Fjórar kynslóðir listamanna hafa því mótað safnið og áherslur þess í 40 ár. Þau áhrif ná miklu lengra en innan veggja safnsins. Þau hafa lekið út um glugga og gáttir og sokkið niður í jarðveginn, í grunnvatnið, inn í okkur.

Núna er Nýlistasafnið orðið miðaldra... því ber að fagna!

Listaverkin sem voru valin á þessa sýningu gefa gestum mörg ólík sjónarhorn á atburði og hugleiðingar líðandi stundar í dag og fyrir ekki svo löngu síðan. Tengingar verkanna geta farið inn á hversdagsleg smáatriði, dægurmenningu, ferðamannaiðnaðinn, ástand heimsmála eða jafnvel spurningar sem við viljum ekki spyrja eða vita svarið við.

Verkin úr safneign og tímavél Nýló eru vörður sem marka leið safnsins mun lengra en 40 ár aftur í tímann. Því er upphaf Nýló ekki bein lína mörkuð með ártali, heldur myndar hún samansafn ólíkra hugmynda sem hafa allar sömu stefnu og sameina marga einstaklinga að lokum á einn stað.

Listaverkin varpa fram viðvarandi aðstæðum eða andartökum sem líða hægt eða hratt. Sum verkin eru stækkunargler á meðan önnur eru stjörnukíkir. Þau eru gluggar andspænis gluggum, staðir til að hugleiða, augnablik til að varðveita eða sleppa lausum.

The Living Art Museum, or Nýló, was founded in 1978 by artists and is one of the oldest artistrun museums and exhibition spaces in Europe today. The collection holds well over 2000 artworks, dating back to the 1960s, in addition to preserving archives of performance art and of artistrun initiatives in Iceland.

Numerous turning points have characterized Nýló's activities over the years. They have occurred regularly in all forms of changes and also in the way of successes, big and small. Then it's good to take a pause, look back but also ahead, because a museum should never be fixed in the past.

Nýló has been an art museum and exhibition space for the present moment, but also a timemachine that enables us to travel forwards and backwards, and helps to activate our third eye. From the time that Nýló moved to Vatnsstígur 3b and formed an exhibition committee, around 3000 Icelandic and international artists have participated in exhibitions and events organized by the museum. Four generations of artists have shaped the museum and its focus for 40 years. These effects reach far beyond its walls. They leak through the windows and holes, sink down into the soil, into the ground water, into us.

Now The Living Art Museum has reached middleage... let's celebrate!

The works selected for this exhibition give visitors multiple perspectives on events and reflections of our current day, and not so long ago. With themes reaching into details of the everyday, popular culture, tourism, world issues or questions that we do not necessarily want to ask or know the answer to.

The artworks from the collection and Nýló's timemachine, are cairns marking the museum's way much further back than 40 years in time. Nýló's beginning is not a straight line marked with a specific date, but a gathering of different ideas that were all moving towards the same direction, bringing many individuals together, all in one place.

The artworks cast forward specific circumstances or occasions that happen slowly or rapidly. Some works act as magnifying glasses, while others as telescopes. They are windows opposite windows, places to ponder, moments to grab a hold of or to set free.

08

Artists

Listamenn

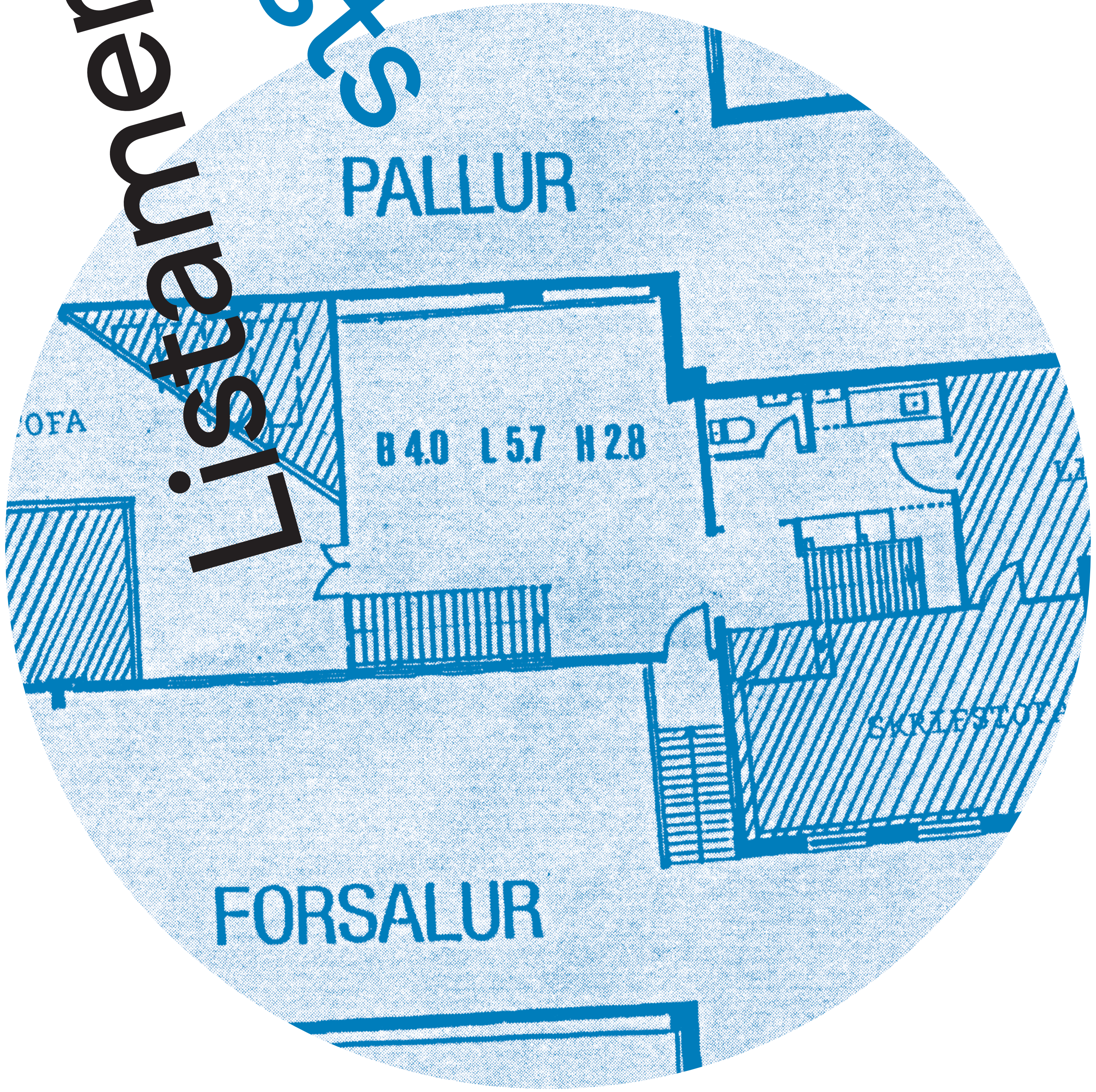

09

Andreas Brunner

f. 1988, býr og starfar í Reykjavík og Luzern
b. 1988, lives and works in Reykjavík and Lucerne

A leveling blaze

2017
Vídeóverk
Videowork

Þó að lönguninni í sígarettu sé fullnægt eftir aðeins þrjá smóka er það stærð sígarettunnar sem ræður lengd reykinganna. Það má líta á þann tíma sem það tekur sígarettuna að brenna niður sem hliðstæðu við tíma sem notaður er í að hugleiða tilvistarleg hugtök. Í síendurtekinni dæmisögu þar sem eldurinn leggur allt í lóð eru þessi hugtök föst í vítahring neyslu. Vonum og þrám einstaklingsins er stillt upp gegn samræmingu og samhljómi hópsins. Þessi sívarandi spenna endurspeglast í sígarettunni. Hún er í senn afsprengi fjöldaframleiðslu og fíknar og tákn fyrir ástríðu, frelsi og sjálfstæði einstaklingsins. Það er því aðeins á því andartaki þegar glæðurnar eru í flútti sem að friður kallar ekki á von, eða von kallar á frið.

While the enjoyment of a cigarette might only last for the first three drags, the length of a cigarette itself dictates the duration of smoking. This brief moment of a burning cigarette can be seen as equivalent to the general time spent on contemplation of existential concepts. In this balancing act, those ideals are trapped in an infinite cycle of consumption, whereas in a constant perpetual parable of a leveling blaze, the notion of individual expectations and desires are pitted against collective reconciliation and harmony. This continuing conflict is mirrored within the cigarette, which on one hand is the ultimate object of mass production and dependent compulsion, while on the other hand refers to a symbol of desire, independency and freedom. It is only when the embers meet in the middle that peace does not necessitate hope, and vice versa.

Andreas Brunner er svissneskur myndlistarmaður sem býr og starfar í Reykjavík. Hann lauk nýverið MA gráðu í myndlist frá Listaháskóla Íslands og er með BA próf í myndlist frá Lucerne University of Applied Science and Arts. Undanfarin ár hefur Andreas byggt upp vinnubrögð sem eru ekki bundin við ákveðinn miðil, heldur felast í stöðugri endurskoðun ákveðinna hugtaka og birtast í mismunandi efnum og formum. Þessi hugtök vísa oft til breytinga innan menningar, hvernig merking er sköpuð eða verður til, sem og skynjunar á tíma og efniskenndar. Verk hans eiga sér því sameiginlegt inntak frekar en birtingarmynd.

Andreas Brunner is a visual artist born in Switzerland, currently living and working in Reykjavík. He holds a Bachelor of Fine Arts from Lucerne University of Applied Science and Arts, and recently graduated from the Masters programme in Fine Arts at Iceland Academy of the Arts. Over the past years, Andreas has developed a practice that is not particularly bound to a certain medium, but rather a consistent revising of concepts that can manifest in various forms. These concepts often refer to cultural development, creation of meaning, as well as perceptual concepts of time and materiality. With this in mind, his work has continuity in concept rather than appearance.

10

Auður Lóa Guðnadóttir

f. 1993, býr og starfar í Reykjavík
b. 1993, lives and works in Reykjavík

&

Starkaður Sigurðarson

f. 1990, býr og starfar í Reykjavík
b. 1990, lives and works in Reykjavík

Helmingar sem búa ekki til heild
Halves that do not add up

2018
Akrýl á pappamassa
Fura, reyniviður
Akrýlkítti á svamp

Acrylic on papier-mâché
Pine, rowan
Acrylic sealant on sponge

Hvernig horfum við á eitthvað þegar verið er að horfa alltaf í gegnum fleiri og fleiri ramma? Breytist samhengið eða er samhengið alltaf það sama, bara breikkað? Hægt að breikka það endalaust? Það er sumt sem er bara hægt að finna á internetinu. Sumt er ekki hægt að finna á internetinu. Sumt er ekki hægt að finna í raunveruleikanum. Sumt er bara hægt að finna í list. Eru þetta helmingar af heild, eða erum við að reyna að sameina helminga sem eiga ekki saman? Hvað neyðir tilvist okkur til að gera?

How do we look at something when we are always looking through more and more frames, more and more perspectives? Does the context change, or is the context always the same, just broadened? Always capable of broadening? Some things can only be found on the internet. Some things cannot be found on the internet. Some things cannot be found in reality. Some things can only be found in art. Are these halves of a whole, or are we trying to join halves which cannot be unified? What does existence force us to do?

Auður Lóa og Starkaður hafa unnið saman í sex ár sem listamenn og sýningarstjórar. Þau vinna verk, saman, sér, í samvinnu við aðra listamenn og listrými, verk sem reyna að grafa holu í eitthvað óáþreifanlegt. Verk unnin í ólíka miðla, ólík samhengi, en rýna þá líka á sama tíma ávallt í hvernig verkin tala, hvernig list talar, segir okkur eitthvað. Þau koma hvor með eigin rödd í samtalið sem svo verður þrenning með hugsun, verki, miðli, sýningarstað þeim sem staðið er fyrir framan. Þau eru vakandi fyrir sögu hugmyndarinnar, sögu staðarins, hlutarins og reyna að sjá þann nútíma sem við stöndum í sem þá samklessu tíðaranda og tvíræðrar hugsunar sem birtist okkur einstöku sinnum út úr þokunni.

Auður Lóa and Starkaður have worked together for six years as artists and curators. They make works, together, separately, with other artists and in various art places, work that tries to dig a hole into something intangible. Works of different mediums, different contexts, but which always incorporate how the work speaks, how art speaks, tells us something. They each bring their own voice into the dialogue, which then becomes a trinity with the thought, medium, the space which they stand before. They are awake to the history of the idea, history of the place, the object, and try to see the present as the often messy collision of contemporaneity and ambiguous thought that sometimes appears before us out of the fog.

11

Ásgerður Birna Björnsdóttir

f. 1990, býr og starfar í Amsterdam
b. 1990, lives and works in Amsterdam

Ég hef þig í vasanum
I got you

2018
Verk í tveimur útgáfum: á opnunar og lokadegi sem hljóðverk en þess á milli sem innsetning

A piece in two formats: a sound piece during opening and finissage but an installation in between

Samsung A3, Huawei p8, Huawei p8 lite, Iphone 5, Microsoft Lumia 535, USB hleðslutæki, epoxy, gúmmí, plastleir, ópalít

Samsung A3, Huawei p8, Huawei p8 lite, Iphone 5, Microsoft Lumia 535, USB charging cables, epoxy, rubber, plasticine, opalite

Verkið inniheldur ýmsar tegundir frumefna – helst ber að nefna: evrópíum, blý, silfur, kísil og arsenik

Included are various chemical elements – most importantly: europium, lead, silver, silicone and arsenic

Ég hef þig í vasanum en þú vefur mér um koparvír
og strýkur mér með sílíkonskjá og glansandi málmi.
Með mjúkum hornum dregur mig inn og ég stenst
ekki mátið að snerta og segja þér allt og treysti því að
þú farir ekki með það lengra því þú ert bara hlutur.
Ég næri þig þegar þú ert svangur en þú vilt alltaf meira
og meira og ég þarf að beygja mig og vinna í undarlegustu stellingum bara til þess að láta hlutina ganga upp.
Til að svara og tala og skoða og hlusta og horfa og
skrolla og smella. Þú hefur alltaf meira og meira að
segja og þú þarft svo mikla athygli að ég hef ekki
undan. Og ef þú ferð í fýlu útaf frostinu þá er ég týnd.
Þá veit ég ekki lengur hvaðan ég kom eða hvert ég var
aftur að fara. Ég elti þig og það sem þú segir, það sem
kísillinn vill og evrópínið spáir fyrir.

I got you but you twirl me around and stroke me with
your glossy screen and shiny metals. I can't resist your
soft corners and as you drag me in I tell you everything. Trusting you won't spill the beans since you
are just an object. I feed you when you're hungry
but you want more and more so I have to bend down
and operate in positions most awkward to get by.
To answer and comment and look and read and listen
and click and scroll. You've got more and more to say
and even though I got you, you got me soaked up. And
if you're in a dark mood, I'm lost. I don't know where I
came from or where I was going again. I'm following
you and what you say, what the silicone wants and the
europium predicts.

Ásgerður Birna Björnsdóttir er 55% vatn og býr í Amsterdam, fyrir neðan sjávarmál. Hún útskrifaðist úr Gerrit Rietveld Academie árið 2016, árið sem iPhone 7 kom út og David Bowie dó. Birna hefur áhuga á alls kyns efnum, föstum jafnt sem óáþreifanlegum, manngerðum, geislavirkum, stafrænum og steinrunnum. Hún rekur breytingaferli þeirra efna sem hún kynnist til að skilja á hvaða tímapunkti efni verður hlutur og hvenær náttúra verður maður og hvort það sé svo sem ekki sami hluturinn eftir allt saman. Skömmustulegur hlutur, hljóðbylgjur sem frekjast og nánast ósýnileg ögn sem ræður úrslitum.

Verk hennar hafa nýlega verið sýnd í Kling og Bang, at7 sýningarrými, á Sequences myndlistarhátíð og á heimasíðu bandaríska tímaritsins Art in America. Birna er einnig ein af átta listamönnum sem reka sýningarrýmið at7 í Amsterdam, einn stofnenda Laumulistasamsteypunnar – árlegra sumarbúða fyrir friðlausa listamenn, og GSM – sýningarrýmis í hljóðbylgjum.

Ásgerður Birna Björnsdóttir is 55% water and lives below sea level in the city of Amsterdam. She graduated from the Gerrit Rietveld Academie in 2016, the year Iphone 7 was launched and David Bowie died. Birna is interested in materials of all kinds, fixed and intangible, manmade, radioactive, digital and petrified. Tracing the process of materials she encounters to understand where matter becomes thing, nature becomes man and if isn't the same thing after all. A miserable object, cocky sound and an almost indiscernible particle that saves the day.

Birna's works have recently been exhibited in Kling & Bang, at7 project space, at Sequences art festival and on the website of Art in America magazine. Birna is one of eight artists behind at7 project space in Amsterdam, coinitiator of Laumulistasamsteypan – summer camp for restless artists and GSM – exhibition space in frequencies.

Kristín Helga Ríkharðsdóttir

12

f. 1993, býr og starfar í Reykjavík
b. 1993, lives and works in Reykjavík

If you can’t beat them – join them

2018
Videó og innsetning
Video and installation

~ 100% HANDGERT Á ÍSLANDI ~ Beint frá upprunalegum berggrunni Reykjavíkur ~ Nýr steinn er kynntur til leiks: OBBSIDIAN©. Að hluta til handgerður, að hluta til náttúruleg ný útgáfa af storkubergtegundinni hrafntinnu. Hver steinn er 100% einstakur og skartar gleráferð og hvössum brúnum. OBBSIDIAN©. er skapaður úr blágrýti sem upprunalega var hluti af berggrunni Reykjavíkur sem sprengdur var upp til þess að rýma fyrir nýbyggingum.

Blágrýtið sem verður að OBBSIDIAN© er pússað með slípirokki áður en það eru málað og lakkað í lögum. Sléttur svartur einkennisbúningur og skellaga brotsár einnkenna nýjan persónuleika og hlutverk blágrýtisins, það er orðið að OBBSIDIAN©.

Hrafntinna er sjáldgæf bergtegund og er stranglega bannað að fjarlægja hana frá sínum upprunalegum stað – en OBBSIDIANS© er jafnvel sjaldséðari, en hún er aðeins til í 24 eintökum. Fjögur OBBSIDIANS© í deluxe útgáfu eru sýnd í Nýlistasafninu. Hin 20 eintökin, sem eru minni útgáfur af steininum eru seld í Aurora Reykjavik: The Northerlight Center á Grandagarði 2.

~ 100% HANDMADE IN ICELAND. Introducing a brand new type of rock. OBBSIDIAN© is a partly natural and partly handmade version of the igneous rock Obsidian. Each rock is 100% unique, glasslike with sharp edges. OBBSIDIAN© is made from basalt, which once was a solid part of Reykjavik’s base rock, but was blown up to make space for new buildings.

The selected rocks that become OBBSIDIAN© are polished with an angle grinder before being lacquered in layers. The basalt’s new personality has a smooth, uniform texture that breaks with a conchoidal fracture; it has become an OBBSIDIAN©.

Obsidian is extremely rare and removing it from its original place is strictly prohibited – but the OBBSIDIANS© are even rarer and only exists in 24 copies. Four large OBBSIDIANS© in deluxe version are shown in The Living Art Museum. The smaller versions of the rock are sold exclusively in Aurora Reykjavik: The Northern Light Center, Grandagarði 2, 101 Reykjavik.

Í verkum sínum notast Kristín Helga við blöndu af ljósmyndum, vídeóum, innsetningum, skúlptúrum og hljóðum. Hún rannsakar umhverfi sitt og vinnur með samfélagið sem innherji, fullgildur meðlimur og þátttakandi. Kristín útskrifaðist frá myndlistardeild Listaháskóla Íslands vorið 2016 og hefur síðan verið virk í listalífi á Íslandi og erlendis. Árið 2015 fór hún í skiptinám í Universität der Künste Berlin og flutti aftur til Berlínar veturinn 2016–17. Þar aðstoðaði hún meðal annars myndlistar- og kvikmyndagerðarkonuna Brittu Thie við gerð þáttanna „The SUPERHOST“.

Meðal liðinna sýninga eru After Sun í at7 verkefnarými í Amsterdam 2018. Kristín hefur einnig verið með atriði á RAFLOST, raflistahátíðinni 2018, og haldið viðburð í Nýlistasafninu Matarlausi Matarmarkaðurinn og RADIO SANDWICH 2017. Videóverk Kristínar hafa verið sýnd á alþjóðlegum kvikmynda– og videólistahátíðum og hafa þau meðal annars unnið verðlaunin „Best Experimental Short“ á Oaxaca FilmFest 2017 og West Virginia Mountaineer Festival 2017.

Using a mixture of video, installation, performance, photographs and sound, Kristín Helga explores her surroundings and works with society as an insider, a full participant and player. She graduated with a Bachelor of Fine Arts from the Iceland University of the Arts in 2016. Since then she has been exhibiting, screening and taking part in various projects both in Iceland and abroad. In 2015 she took part in an exchange semester in Universität der Künste Berlin and returned to Berlin in 2016–17 to work for the visual artist Britta Thie.

Among past exhibitions are After Sun held in at7 in Amsterdam (2018), RAFLOST: Electronic Arts Festival (2018) and Foodless Foodmarket & RADIO SANDWICH at The Living Art Museum (2017). Kristín’s films have been shown at international film/video festivals, winning “Best Experimental Short” awards at the Oaxaca FilmFest 2017 and the West Virginia Mountaineer Festival 2017.

Saga S.dóttir

13

f. 1982, býr og starfar í Reykjavík
b. 1982, lives and works in Reykjavík

Eyða (viðkoma)
Touching blank

2018
Innsetning / gjörningur (teygjureipi, keðjur, nælon & ál, auk tilfallandi muna)

Installation / action (elastic ropes, metal chains, nylon, aluminum and a haphazard collection of found objects)

Með verkinu velti ég fyrir mér sambandi og nánd hluta, og kanna þá nánd í leik. Aðferðin er áskorun til hins óþekkta, og veltur á könnun í gegnum opinn leik við gefinn efnivið. Lagðir eru til hliðar áður þekktir eiginleikar hans og notagildi – þegar praktískum leiðbeiningum um tilgang er sleppt taka skynfærin við, gátan, upgötvunin og ljóðið. Ég tek að mér hlutverk klastrarans, le bricoleur, en það er hugtak úr fræðum mannfræðingsins Lévi-Strauss (1908–2009). Bricoleur-inn mætir hlutnum/aðstæðunum án áætlunar – innsæi og hendingunni er gefið gildi og þau nýtt til að leysa lúrandi möguleika úr læðingi. Áhugi minn á að vinna með fundna hluti og gefa þeim stað í samhengi leiks og ótaminnar meðhöndlunar er drifinn af vilja til þess að komast nær þessum hlutum og velta upp hugsunum um samvist – hugmyndum um heiminn sem vef af samböndum; samböndum áferða, ásýndar og dýptar.

In my work, I propose play as a hopeful practice – a state of willingness, a practice of openness and progression – a hunt for magic and meaning. Touching Blank manifests a practice of playful encounters. In the work, I take on the responsibility of a “bricoleur”. A bricoleur encounters the materials at hand and engages willingly in the unknown through hopeful play. Or put it this way: the bricoleur is hopeful and practices the unknown through a state of willingness – play. What emerges, what does such play produce? The installation and images propose a choreography of guts where the artist engages in playful liaisons with the object/subject, and attempts to inspire a wild, yet tender magic.

Saga S.dóttir er fædd í Reykjavík. Performans og sviðslistir hafa verið hennar meginsvið síðastliðinn áratug. Meðfram eigin verkum hefur hún starfað sem meðhöfundur og flytjandi í fjölda uppfærslna með framsæknum sviðslist og gjörningahópum, meðal annars: Marmarabörnum (Marble Crowd), 16elskendum, Leikhúsi listamanna, Mér og vinum mínum, Wunderkind Collective og Gjörningaklúbbnum. Þá hefur hún sem performer og samverkakona ruglað reitum við ótal listamenn þvers og kruss um listfögin, komið fram á sviðslista, myndlistar og tónlistarhátíðum víðsvegar, m.a. með fjöllistakonunum Alexöndru Bachzetsis og Peaches, og er einnig meðlimur í performans-bandinu The PPBB.

Saga lauk meistaranámi í sviðslistum frá LHÍ 2017 og ber BA gráðu í guðfræði frá Háskóla Íslands. Hún lauk BA námi í samtímadansi og kóreógrafíu frá ArtEZ listaháskólanum í Hollandi 2006. Saga hefur um árabil verið reglulegur gestakennari við Listaháskóla Íslands og við LungA lýðháskólann á Seyðisfirði, en helstu viðfangsefni hennar þar eru samsköpun og líkaminn í sköpunarferlinu.

Saga S.dóttir is a performing artist, born and based in Reykjavík. Saga studied contemporary dance and experimental choreography at the ArtEZ Art Academy (NL) and has since graduation in 2006 created, directed and performed in an extensive variety of performance works, often in collaboration with artists across the arts, both locally and internationally. Saga is currently a core member of the *Marble Crowd collective* and the *PPBB,* performance band.

Saga finalized her MFA studies in Performing Arts at IAA in 2017 and holds a Bachelor of Theology from the Iceland University (as well as a failed attempt at a degree in Economics). Saga has been a guest and faculty teacher at the Iceland Academy of the Arts and is a regular guest at the LungA Art School in Seyðisfjörður where she explores physical creativity and collective processes.

Veigar Ölnir Gunnarsson

14

f. 1992, býr og starfar í Reykjavík
b. 1992, lives and works in Reykjavík

Hugmyndir annarra
Other's Ideas

2018
Innsetning með blandaðri tækni (gifs, poppsalt, myndband og fundið efni)
Skúlptúrar munu bætast við verkið á meðan sýningu stendur

Installation with mixed methods (plaster, popsalt, video and readymades)
Sculptures will be added to the work during the exhibition period

Í hefðbundnum Japönskum grjótgarði tákna línurnar í sandinum gárur á sjó og steinarnir sem rísa úr honum fjöll eða eyjur úti á hafi. Garðurinn er myndgerving náttúrunnar runnin úr hefð landslagsmálverka og þykir vel til þess fallinn að styrkja samband manns og náttúru. Það er ekki gengið í görðunum heldur eru þeir aðeins skoðaðir utan frá sem gerir það að verkum að myndbyggingin og huglæg áhrif hennar eru í forgrunni.

Í verkinu *Hugmyndir annarra* er horft á hrúgur af fyrirbærum og hugmyndum annarra sem byggja umhverfi og innhverfi okkar og þá flokkun sem við beitum til að skilja og melta þessar upplýsingar og þannig viðhalda heimsmyndinni. Við endurvinnum og afsteypum hugmyndir annarra og skeytum saman við aðrar afsteypur af öðrum hugmyndum annarra og gerum að okkar eigin. Hugmyndir byggja ofan á hverja aðra og verða að skúlptúrum. Þær renna saman, umbreytast og mynda huglæg landslög.

In a traditional Japanese stone garden the lines in the sand represent the ripple in a still ocean, and the stones that rise from the sand, embody mountains or islands in the sea. The garden is usually seen as a metaphor for nature and is thought to be strengthening for the relationship between humans and their surroundings. They are not meant to be walked in but rather looked at from the outside making composition and its subjective effects the foreground.

The work *Other's Ideas* considers the piles of ideas and phenomenons, originating from other people. They are the surroundings in our internal and external environment and we categorize them in an attempt to digest, and maintain our worldview. We recycle and cast ideas from others, we let them fuse with other castings of ideas and eventually shape our own. Ideas pile up and become sculptures. They merge, mutate and grow to the point that they form landscapes.

Veigar Ölnir Gunnarsson er myndlistarmaður frá Reykjavík. Hann lauk BA prófi frá Myndlistardeild Listaháskóla Íslands vorið 2017 með viðkomu í skiptinámi við Konstfack í Stokkhólmi. Frá útskrift hefur hann búið og starfað í Reykjavík og Den Haag ásamt því að sækja starfsnám hjá listamanninum Zoro Feigl í Hollandi. Í verkum sínum notast hann við mismunandi miðla þar sem hugmyndir um sammannlega reynslu leiða ferlið. Hliðstæður innra lífs og ytra umhverfis eru einnig hugðarefni í verkunum sem taka á sig mynd í skúlptúrum, vídeóum, gjörningum og ljósmyndum.

Veigar Ölnir Gunnarsson is a visual artist from Reykjavík. He graduated from the Fine Art Department at The Icelandic Academy of the Arts in the spring of 2017 with a stopover in an exchange program at Konstfack in Stockholm. Since graduating Veigar has lived and worked in Reykjavík and in the Hague, where he completed an internship with the Dutch artist Zoro Feigl. Veigar uses multiple mediums in his works, where ideas of mutual human experience leads the process. Searching the exterior world for things that resonate with inner experiences, he makes comparisons in sculptures, videos, performances and photography.

Juliane Foronda

15

f. 1991, býr og starfar í Reykjavík og Toronto
b. 1991, lives and works in Reykjavík and Toronto

Ummerki (inngangsins, arkífsins, ljóssins, gluggans, vírsins, útgangsins)
Traces (of the entrance, the archive, the lighting, the window, the wire, the exit)

Upplag af tímabundnum tattúum
Edition of temporary tattoos

Þetta upplag af tímabundnum tattúum er innblásið af ýmsum formum, línum og litum sem finnast í sýningarrými Nýló. Í heild sinni vísa þau á sameiginlegan gjörning, en verkið tekur einnig á sig form skúlptúrs. Í staðinn fyrir að breyta hinu eiginlega rými, er gestum boðið upp á rýmið sjálft og að taka hluta af Nýló með sér heim (ef þeim langar til). Aðferðin við að setja á sig tattú verður bæði persónuleg og sameiginleg. Þó framsetningin sé á litlum skala, spannar verkið eins langt og ferðalag áhorfenda nær. Sé tattúið geymt, verður það í raun aldrei að neinu, en ef það er notað varir það tímabundið á líkamanum og er stuttu síðar horfið að eilífu.

This edition of temporary tattoos is inspired by various structures, forms and colours found within the Nýló exhibition space. They suggest a collectively performative action, but the work also takes its form sculpturally. Rather than altering the space itself, this work offers the space to the visitors, allowing them to take a piece of Nýló away (if they choose to). The action of putting on the tattoo is both personal and collective. Though their presentation is minimal in scale, this piece spans as far as the audience does. If the tattoo is saved, it never fully becomes anything. If it's used, it lasts on the body temporarily then is gone forever.

Juliane Foronda er filippeysk-kanadísk myndlistarkona og skipuleggjandi frá Toronto sem býr og starfar í Reykjavík. Verk hennar fjalla um tengsl milli hluta og einstaklinga, með sérstaka áherslu á rýmin sem þau dvelja í hverju sinni. Hún vinnur aðallega með skúlptúr, inngrip og texta. Juliane hefur sýnt *í Kanada, Bandaríkjunum, Grikklandi, Mexíkó, Noregi og á Íslandi. Hún lauk BA prófi í myndlist frá háskólanum í Guelph, Kanada árið 2013 og lauk nýlega MA námi úr myndlistardeild Listaháskóla Íslands.

Juliane Foronda is a Filipina-Canadian artist and organizer, originally from Toronto and currently based in Reykjavík. Her work is concerned with the relationships between objects and individuals, with a particular consideration to the spaces in which they occupy. She works predominantly in sculpture, intervention and text. Juliane has exhibited in Canada, the USA, Greece, Mexico, Iceland and Norway. She graduated with a BA Honours in Studio Art from the University of Guelph, Canada in 2013 and recently graduated from the MA in Fine Arts program at the Iceland University of the Arts.

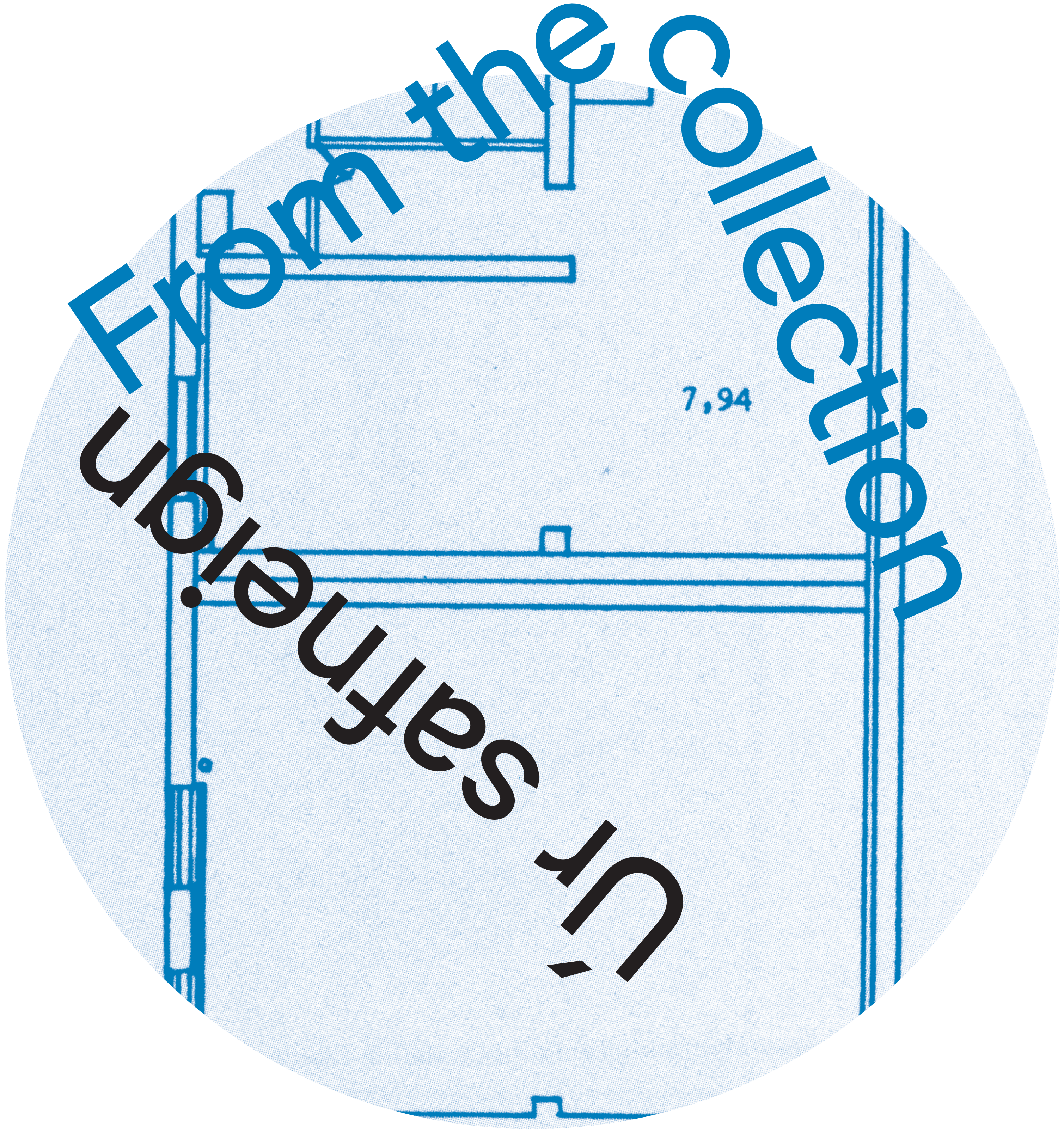

Ásta Ólafsdóttir

f. 1948, býr og starfar í Reykjavík
b. 1948, lives and works in Reykjavík

Án titils
Untitled

1978
Ljósmynd
Photograph

Allir eiga sitt fjall. Oftast er það fjall sem er nálægt þeim stað þar sem maður hóf að skoða umhverfi sitt og njóta náttúrunnar. Fjallið Vífilsfell er á myndinni sem ég held eins og grímu fyrir andliti mínu. Það er ég. Þetta fjall blasti við frá sumarbústað lífs míns. En það er vetur enn. Í verkinu er beðið eftir vori og blóðbergsilmi.
Everybody loves one mountain. Usually that mountain is near the place one begins to discover nature and enjoy the surroundings. The mountain which I use as a mask over my face in the photo is called Vífilsfell. It is me. That mountain overlooking the summerhouse of my life. It is still winter. In this artwork there is a longing for spring and the scent of thyme.

Ásta Ólafsdóttir útskrifaðist frá nýlistadeild Myndlista og handíðaskóla Íslands árið 1978 og Jan van Eyck Akademíunni í Maastricht, Hollandi 1983. Hún hefur að loknu námi búið og starfað í Reykjavík. Myndlistarverk hennar eru af ýmsum toga. Í Hollandi gerði hún vídeóverk en eftir heimkomu urðu verk unnin með blandaðri tækni meiri áberandi, bæði þrívíð og tvívíð ásamt innsetningum. Verkin fjalla oft um framvindu tímans og manneskjuna. Einnig hefur hún gefið út prósatexta. Bókin *Leikið á tímann*, sem fjallar um listferil Ásu, var gefin út árið 2016.
Ásta Ólafsdóttir graduated from the Mixed Media Department of the Icelandic College of Art and Crafts in 1978, and the Jan van Eyck Academie in Maastricht, the Netherlands, in 1983. Since finishing her art education she has lived and worked in Reykjavík, Iceland. In her work, she has used and experimented with different forms and materials. In Holland she concentrated on video art. After returning to Iceland, mixed media, including two and three dimensional work, and installations became more important to her. Her works often deal with the continuity of time and people. Ásta has also published books of prose. In 2016 a book about her visual art *Leikið á Tímann* (Playing on/with Time) was published.

Atli Heimir Sveinsson

f. 1938, býr og starfar í Reykjavík
b. 1938, lives and works in Reykjavík

For boys and girls

1972
Ljóð, pappír, karton
Poem, paper, carton

Fjögur textaverk, handskrifuð af Atla Heimi og límd á lituð karton í mismunandi stærðum. Þetta er eina verkið sem Nýlistasafnið á eftir tónskáldið.
Four textworks, handwritten by Atli Heimir and glued to colored cardboard in different sizes. This is the only work by Atli Heimir in the collection of The Living Art Museum.

Atli Heimir er eitt virtasta tónskáld Íslands. Hann hefur samið fjölda tónverka, svo sem einleikskonserta, hljómsveitarverk, kammerverk og einleiksverk. Þá hefur hann einnig samið tónlist fyrir leikhús. Dr. Árni Heimir Ingólfsson segir um hann: „... hann var óróaseggurinn í íslenskri tónsköpun á sjöunda og áttunda áratugnum, ef til vill sá eini í tónlistarsögu okkar sem á það fyllilega skilið að vera nefndur enfant terrible, en þess á milli sem hann hneykslaði íslenska smáborgara með brjáluðum tilraunaverkum, yljaði hann þeim um hjartarætur með yndisfögrum laglínum sem enginn vildi vera án ..." Atli Heimir hlaut Tónlistarverðlaun Norðurlanda 1976 og L'ordre du merite culturel frá Póllandi 1978. Hann var staðartónskáld Sinfóníuhljómsveitar Íslands árin 2004–2007.
Atli Heimir is one of the most respected composers in Iceland, having composed symphonies, concertos, operas and a large number of chamber pieces. Dr. Árni Heimir Ingólfsson says of Atli: "... he created turmoil in the Icelandic music scene in the seventies and eighties, perhaps the only one in our music history who deserves to be called enfant terrible, but in between scandalizing the Icelandic bourgeoisie with mad experimental compositions, he delighted them with beautiful melodies that no one wanted to forgo ..." Atli became the first Icelander to win the Nordic Council's award for composition. He was the Composer in Residence of the Icelandic Symphony Orchestra from 2004–2007.

Björk Guðnadóttir

f. 1969, býr og starfar í Reykjavík
b. 1969, lives and works in Reykjavík

Ég er andari
I am breather

2001
Litljósmynd
Colour photograph

Sjálfsmynd af listakonunni undir ullarteppi. Verkið var sýnt á sýningunni Grasrót 2: Sjálfbær þróun árið 2001 í Nýlistasafninu á Vatnsstíg og var hluti af stærri innsetningu eftir Björk.
A selfportrait of the artist under a blanket. The work was shown at the exhibition Grassroots 2: Sustainable development in 2001 at The Living Art Museum on Vatnsstígur, and was part of a larger installation by Björk.

Eitt af leiðarstefunum í verkum og innsetningum Bjarkar Guðnadóttur, allt frá því hún hóf myndlistarferil sinn seint á tíunda áratugnum, er formræn mótun úr efniviði eins og lérefti, bandi, gifsi og vaxi, þar sem áferð, hreyfing og efniskennd er ríkjandi þáttur með vísanir í líkamann. Björk veltir upp spurningum um snertifleti tilvistar mannsins, hið drífandi afl sem býr í minni hvers einstaklings og vekur upp ólíkar og óræðar sammannlegar kenndir, aflið í áhorfinu og túlkuninni. Björk stundaði framhaldsnám í myndlist við Oslo Kunstakademi og útskrifaðist með MFA gráðu í myndlist frá Umeå Konsthögskola í Svíþjóð árið 1999. Hún nam klæðskurð við École supérieure de mode og Atelier Hourdé í París á árunum 1991–1994.
Björk Guðnadóttir's works and installations are primarily formations of materials such as cloth, yarn, wax and plaster. A dominant factor in her work focuses on the human condition, memory and interpretation, fine-tuning the senses and the act of attention affecting. Björk pursued graduate studies at the Oslo Academy of Fine Arts and graduated with a Master of Fine Arts from the Umeå Academy of Arts in Sweden in 1999. She studied tailoring at École supérieure de mode and Atelier Hourdé in Paris in 1991–1994.

Daniel Pflumm

f. 1968, býr og starfar í Berlín
b. 1968, lives and works in Berlin

Ring Ring

1997
Vídeóverk (4 mín.)
Videowork (4 mins.)

Back at ten fast

1997
Vídeóverk (7 mín.)
Videowork (7 mins.)

Icetrain

1998
Vídeóverk (35 mín.)
Videowork (35 mins.)

Listamaðurinn Daniel Pflumm er þekktur fyrir afbyggingar sínar á einkennismerkjum og lógóum stórfyrirtækja og fyrir að brjóta þau niður í einföld geómetrísk og minimalísk form. Sama skapi gegnir um vídeóverk hans, sem fara í gegnum svipað breytingaferli og lógóin í heimi sjónvarps, kvikmynda og auglýsingageirans.
Daniel Pflumm is known for playfully deconstructing corporate logos based on the geometry and minimalism of their composition and structural elements. Through the processes of animation and deconstruction, his videoworks can often be considered within the context of the kind of transformations corporate logos take on, or go through via television, cinema and advertising.

Daniel lærði myndlist við Columbia University í New York og Hochschule der Künste í Berlín. Snemma á tíunda áratugnum stofnaði hann, ásamt öðrum, grasrótarrými fyrir raftónlist og myndlist. Hann hefur einnig stofnað sína eigin sjónvarpsrás og plötuútgáfu, Elektro Music Department, þar sem hann hannaði plötuumslög og bjó til tónlistarmyndbönd. Daniel er þekktur fyrir verk þar sem hann sýnir ljósakassa merkta með afbyggðum lógóum fyrirtækja á borð við Esso, Kraft Foods, Mastercard, KLM og AT&T. Daniel fór ótroðnar slóðir á sviði gagnvirkni og kerfishugsunar í myndlist þegar hann byrjaði að gera gagnrýnin internetverk árið 1993. Kjarninn í verkum hans er tortryggni í garð sítengingar, eftirlitssamfélagsins, auglýsingaiðnaðarins og blindrar áhugasemi almennings í garð tækniþróunar.
Daniel Pflumm studied Fine Arts at Columbia University in New York and at Hochschule der Künste in Berlin. In the early 1990s Pflumm, along with others, created socially-orientated spaces for electronic music and art. He created his own TV channel and record publishing company called Elektro Music Department (EMD) where he designed record covers and made music videos. His best known work consists of light boxes featuring deconstructed logos of companies such as Esso, Kraft Foods, Mastercard, KLM or AT&T. Pioneering ideas about network and interactivity led Pflumm to make critical internet work as early as 1992. His scepticism towards false connectivity, surveillance, the advertising industry and the blind enthusiasm for technology are integral parts of his work.

Dieter Roth

f. 1930 d. 1998 bjó og starfaði í Basel í Sviss og í Reykjavík
b. 1930 d. 1998, lived and worked in Basel, Switzerland and Reykjavík, Iceland

Zwei Gefangene; No. 1
Two Prisoners; No. 1

1972
Silkiprent
Silkscreen print

Zwei Gefangene; No. 2
Two Prisoners; No. 2

1973
Málmrista
Metal etching

Frá 1947 allt til ársins 1998 framleiddi Dieter Roth 528 prentverk. Hann var einstaklega fær prentari og vann verkin snilldarlega og þróaði þau áfram á mismunandi stigum prentunarferilsins. Mörg prent Dieter mynda raðir af einstökum prentseríum, þar sem færni listamannsins skín í gegn. Dieter studdist við alla mögulega prenttækni sem til er, svo sem dúkristu, tréristu, silkiþrykk, málmristu, steinþrykk og offsetþrykk.
Between 1947 and 1998 Dieter Roth produced 528 prints. Many of these prints appeared as series of unique pieces through ingenious manipulations applied by the artist at various stages of the printing process. Roth used every known printing technique in his production including lino and woodcut (relief printing), etching (intaglio / gravure printing), lithography, offset and serigraph (screen printing).

Listamaðurinn Dieter Roth var ættaður frá Sviss og kom fyrst til Reykjavíkur árið 1957. Hann hafði bakgrunn í auglýsingateiknun og hönnun og vann að fjölbreyttum verkefnum eftir að hafa flust til landsins. Á ferli sínum kom Dieter meðal annars að gerð tónverka, bókverka, prents, málverka, ljósmynda og innsetninga og var hann óhræddur við að gera tilraunir og vinna með óhefðbundin efni líkt og matvæli og fundna gripi sem komust fyrir í vasa hans. Dieter setti mark sitt á íslenska samtímalist en í safneign Nýlistasafnsins má finna fjölda verka, þar á meðal prent, bókverk og skúlptúra sem spanna afkastamikinn feril hans.
Dieter Roth first arrived to Reykjavik in 1957 and with his background in design and illustration, his art practice became diverse. He experimented with compositions, bookworks, prints, installations as well as painting and photography, but he was unafraid to use unconventional materials, such as food and found items that fit into his pockets. Dieter left a mark on the icelandic art scene. The Living Art Museum's collection holds numerous works that span his career, and amongst them are bookworks, prints and sculptures.

Douwe Jan Bakker

f. 1943 d. 1997, bjó og starfaði í Haarlem, Hollandi
b. 1943 d. 1997, lived and worked in Haarlem, Netherlands

Án titils
Untitled

Óþekkt ártal
Date unknown
Skúlptúr, málaður krossviður
Sculpture, painted plywood

Verkið samanstendur af sjö mismunandi formum. Þrjú þeirra eru máluð í frumlitunum: bláum, rauðum og gulum, á meðan hin fjögur eru brotin upp með gráum og svörtum lit. Douwe hreifst af þeirri hugmynd að tengsl væru á milli talaðs máls og því hvernig við upplifum umhverfið okkar. Lítið er vitað um þessi verk eftir hann en þau bera keim af öðrum verkum sem fjalla um bilið milli orða og skynjunar.
The work consists of seven different forms. Three of them are painted in primary colors: blue, red and yellow. The others are in shades of gray and black. Bakker was aware of the connection between spoken language and our experience of our environment. Little is known about these specific works by him, but they reflect upon his other works about the gap between words and our sense.

Douwe Jan Bakker stundaði myndlistarnám í Eindhoven og Den Bosch á árunum 1961–1964. Í list sinni fékkst hann oft við tengsl tungumáls og umhverfis. Douwe hélt fjölda sýninga á Íslandi, þá fyrstu í Galleríi SÚM árið 1971, og var virkur þátttakandi í íslensku listalífi upp frá því. Mörg stærstu verk hans fjalla um íslenskt landslag, húsagerðarlist og íslenska tungu. Má þar nefna verkin *A Vocabulary Sculpture in the Icelandic Landscape* og *Um sérstakt framlag Íslands og íslensks samfélags til sögu byggingarlistarinnar.* Auk þess gerði hann mörg smærri verk sem á einn eða annan hátt tengjast íslenskum veruleika.
Douwe Jan Bakker studied art in Eindhoven and Den Bosch between the years 1961–1964. He had a number of exhibitions in Iceland, first in 1971 at Gallerí SÚM, and was an active participant in the Icelandic art scene from then on. Many of his works address Icelandic landscape, architecture and language. Among them are A Vocabulary Sculpture in the Icelandic Landscape and On the Specific Contribution of Iceland and the Icelandic Society to Architectural History. In addition, he made various smaller works that in one way or another relate to Icelandic reality.

Edilson

f. ________, býr og starfar í ________
b. _________, lives and works in _________

Edilson fæddist árið _____ í ______.
Edilson stundaði nám við _____ í ____ deild.
Verk Edilson einkennast af _____ og vísunum í __________.
Í safneign Nýlistasafnsins er að finna dularfullan skúlptúr sem skráður er á listamanninn Edilson. Skúlptúrinn forvitnilegi samanstendur af steini með álímdum pappírslaufblöðum sem liggur sældarlega í litlu neti, sem er svo bundið upp í loft. Þetta er allt sem við vitum um Edilson og meðfylgjandi skúlptúr. Við vitum hvorki kyn né fullt nafn. Við erum ekki einu sinni viss hvort nafnið sé rétt stafsett. Egilsson? Edison? Enn leynast ýmsar ráðgátur í safneign Nýlistasafnsins og er Edilson fulltrúi þeirra. Ef þú, kæri lesandi, býrð yfir frekari vitneskju um Edilson máttu endilega fræða okkur.
Edilson was born in __________ the year ________.
Edilson studied ____________ in __________.
Edilson's work is characterized by ____________ and references __________.
There is a mysterious sculpture to be found in the collection of The Living Art Museum which is registered under the artist Edilson. The sculpture curiously consists of a stone with glued-on paper leaves that rests snuggly in a small net, which is then bound to the ceiling. This is all we know about Edilson and the accompanying sculpture. We do not know the gender nor the full name of the artist. We are not even sure if the name is spelled correctly. Einarsson? Edison? Edilson represents mysteries that still remain unsolved within the collection. If you, dear reader, have any further information: we are all ears.

Eirún Sigurðardóttir

f. 1971, býr og starfar í Reykjavík
b.1971, lives and works in Reykjavík

Ég og Matthildur
Me and Mathilda

1997
Gjörningur fyrir myndavél
Performance for a camera

Hænan Matthildur fylgist með konu borða harðsoðið egg á innan við tveimur mínútum. Gjörningurinn var tekinn upp í Húsdýragarðinum án áhorfenda.
Mathilda the hen observes a woman eating a hard boiled egg in less than two minutes. The performance was recorded in The Reykjavik Zoo without an audience.

Eirún Sigurðardóttir vinnur í alla þá miðla sem þjóna hugmyndum hennar hverju sinni. Þær eiga gjarnan snertifleti við pælingar um val, mótun og samfélag út frá kynjafræðilegum vinkli. Eirún er ein af stofnendum *Gjörningaklúbbsins* sem hefur verið starfandi frá 1996 og vinnur gjarnan á mörkum listgreina og í samstarfi við aðra. Gjörningaklúbburinn / Eirún á að baki ógrynni einka- og samsýninga um allan heim auk þess sem verk þeirra eru í eigu mikilsvirtra safna og safnara í alþjóðlegu samhengi. Eirún útskrifaðist frá grafíkdeild Myndlista- og handíðaskóla Íslands 1996, stundaði framhaldsnám við Hochschule der Künste í Berlín 1996–98 og lauk diplómanámi í hagnýtri jafnréttisfræði frá Háskóla Íslands 2014.
Eirún Sigurðardóttir utilizes any medium that serves her ideas and projects. Her ideas often interact with notions of choice and social conditioning from a gendered perspective. Eirún is a founding member of the Icelandic Love Corporation, a performance art group, which has been operative since 1996 and tends to work across art disciplines and in cooperation with others. The Icelandic Love Corporation / Eirún has held numerous exhibitions all over the world and their works are included in important international public and private collections. Eirún studied at Icelandic College of Arts and Crafts, Hochschule der Künste in Berlin and received a diploma in Applied Gender Studies from the University of Iceland.

Erika MacPherson

Býr og starfar í Winnipeg
Lives and works in Winnipeg

&

Rachel Zolf

f. 1968, Kanada
b. 1968, Canada

Þetta er ljósmynd af mér
This Is a Photograph of Me

1996
Vídeóverk (5:10, litfilma, steríóhljóð)
Unnið fyrir Norflicks Productions, Kanada
Videowork (5:10, colour, stereo)
Commissioned by Norflicks Productions, Canada

Þetta *vídeóljóð* kannar hugmyndir um ímyndir, ímyndunaraflið og rýmið. Það fær titil sinn frá samnefndu ljóði Margaret Atwood og notar hann sem leiðarvísi í gegnum samsett landslag (unnið á Super8 filmu og Hi8 vídeó) til að rýna í hvernig við staðsetjum okkur sjálf sálrænt innan rýmis.
This video poem explores the notions of image, imagination and space. It uses Margaret Atwood's poem of the same title as a script that guides us through a composite landscape (Super 8 film and Hi8 video) to explore the way we psychologically place ourselves in space.

Erika MacPherson vinnur með kvikmyndamiðilinn bæði í myndlist og í heimildarmyndagerð. Að virkja þátttöku samfélagsins og umhverfisins eru helstu útgangspunktar verka hennar og taka þau á sig ýmis form, allt frá tilraunakenndum innsetningum til hefðbundinna línulegra frásagna. Hún er einnig þekkt fyrir störf sín sem klippari og hefur unnið að gerð kvikmynda, tónlistarmyndbanda og innsetninga.
Erika MacPherson is a video artist and documentary filmmaker. Community and environmental engage ment define her practice, with her works ranging from obscure DIY experimental installations to linear narratives. She is also a well known editor and has worked on films, music videos and installations.

Rachel Zolf er myndlistarmaður og skáld. Í verkum sínum og hugsun varpar hún fram spurningum um sögu, þekkingu, huglægni og takmörk tungumálsins. Þar að auki kennir hún ritlist og myndlist við Pennsylvaníu háskólann.
Rachel Zolf is an artist and poet. Her thinking and artistic practice explores questions about history, knowledge, subjectivity and the limits of language. In addition, she works at the University of Pennsylvania where she teaches creative writing and fine arts.

Geoffrey Hendricks

f. 1931 d. 2018, bjó og starfaði í NYC
og Cape Breton Island, NS
b. 1931 d. 2018, lived and worked in New York City
and Cape Breton Island, NS

Til að horfa á himininn – til sjálfsskoðunar,
To watch the sky – For self-examination

1984–
Innsetning
Installation

Tveir hvítir stólar sem bundnir eru saman með hvítu bómullarefni og snúa gagnstætt hvor öðrum. Báðir stólar hafa á sér áletraða gullplötu. Á annarri stendur: *Að horfa á himininn* og á hinni: *Til sjálfsskoðunar.*
Two white chairs tied together with white cotton fabric, looking in the opposite direction from one another. Each marked with an engraved gold plate, one reads, To watch the sky and the other For self–examination.

Geoffrey Hendricks var bandarískur myndlistarmaður nátengdur flúxushreyfingunni allt frá miðjum sjöunda áratugarins. Hann var gjarnan kallaður skýjasmiður vegna sérstaks áhuga og notkunar sinnar á skýjamyndunum í málverkum, innsetningum og gjörningum sínum víðsvegar um heiminn. Hann kenndi myndlist við Rutgers háskóla frá 1956 til 2003 og starfaði þar með Allan Kaprow, Roy Licthenstein og Lucas Samaras á fimmta áratugnum. Þrátt fyrir sterk tengsl við flúxushreyfinguna þá hafði strangtrúað kristilegt uppeldið, áhugi á zenbúddhatrú, sveitasælutengingin og verk John Cage ekki síður áhrif á Geoffrey.
Geoffrey Hendricks, the selfproclaimed "cloud–smith" was an American artist associated with Fluxus since the mid 1960s. He is best known for his enduring work with sky imagery in traditional canvas paintings, on objects, in installations, in ritual and performances worldwide. Geoffrey was a professor emeritus of art at Rutgers University, where he taught from 1956 to 2003, and where he was connected to Allan Kaprow, Roy Lichtenstein, and Lucas Samaras during their time there in the 1960s. Geoffrey's Quaker upbringing, curiosity in Zen Buddhism, rural connection and early exposure to the works of John Cage influenced his practice equally as much as the avante–garde Fluxus collective.

Guðrún Einarsdóttir

f. 1957, býr og starfar í Reykjavík
b. 1957, lives and works in Reykjavík

Án titils
Untitled

2008
Skúlptúr
Sculpture

Verkið er skúlptúr unninn úr olíulit: lítill og svartur hnöttur með hrjúfótta áferð. Þetta er í fyrsta sinn sem verkið er sýnt í Nýlistasafninu.
A sculpture made of oil paint; a black orb with a rough surface. This is the first time the work is exhibited in The Living Art Museum.

Eftir útskrift árið 1988 frá máladeild Myndlistar– og handíðaskóla Íslands og viðbótarár í nýlistadeild í sama skóla vann Guðrún með eiginleika olíulitarins til að myndgera náttúrulandslag og náttúruferli. Verkin voru svört eða hvít fyrstu árin, þykk og mótuð málverk. Hún hefur einnig gert skúlptúra úr olíulit og blandaðri tækni, vatnslitaverk og teikningar. Á síðari árum hafa málverkin þróast frá því að vera myndgert náttúrulandslag í landslag efnisins sjálfs, efnislandslag. Verkin eru byggð á tilraunum með efnafræðilega virkni olíu og bindiefna.
Following her graduation from the painting department of the Icelandic College of Arts and Crafts in 1988 and after an additional year in the new media department at the same college, Einarsdóttir began working with the properties of oil paint in order to recreate landscapes and natural processes. Her works were either black or white to begin with; thick moulded paintings. At the same time, Einardóttir also worked on sculptures made from oil paint and mixed media, watercolors and drawings. Recently her work developed from showing natural landscape to becoming a landscape of material itself, material landscape. Her work is based on experiments of chemical reactions between oil and binder.

High Heel Sisters

2002–2007

Anna Linder

f. 1967, Svíþjóð
b. 1967, Sweden

Karianne Stensland

f. 1969, Noregi
b. 1969, Norway

Line S. Karlström

f. 1971, Svíþjóð
b. 1971, Sweden

Malin Arnell

f. 1970, Svíþjóð
b. 1970, Sweden

Swim Piece

2002
Vídeóverk (2:00, lit)
Videowork (2:00, colour)

Þrjár konur í sundbolum standa á strönd á nöprum degi. Með því að ganga afturábak ofan í og upp úr sjónum snúa þær hreyfingu öldunnar á rönguna. Háhælasysturnar skapa tvöfalda hreyfingu; þær leika sér bæði að möguleikum mannslíkamans og vídeoómiðilsins sjálfs.
Three women wearing swimsuits stand on a beach during what seems to be a chilly day. As they walk backwards into and out of the sea, the water's movement is inverted. The High Heel Sisters create a doublemotion, playing with both the capacities of the human bodies and the possibilities of the video medium.

Malin Arnell, Line S. Karlström, Anna Linder og Karianne Stensland stofnuðu femíníska gjörningahópinn *Háhælasystur* (e. High Heel Sisters) árið 2002 og var hann virkur til ársins 2007. Útgangspunktur samstarfsins voru hinir ýmsu mælanlegu þættir mannslíkamans sem þær áttu sameiginlega; aldur, hæð (að lágmarki 178cm) og skóstærð (að lágmarki 41). Þær tókust á við alls kyns væntingar og norm samfélagsins; kyngervi, kynhneigð og stétt með kímni og femínískum eldmóð að vopni. Gjörningar þeirra glímdu við margvíslegar birtingarmyndir forréttinda í almannarými og gældu við fagurfræðilegar hugmyndir samtímalistarinnar.
Between 2002 and 2007, Malin Arnell, Line S. Karlström, Anna Linder and Karianne Stensland collaborated as the feminist performance group High Heel Sisters. The starting point for their collaboration was that they shared various physical attributes such as height (minimum 178 cm), shoe size (minimum 41) and age. With a dose of humour and a feminist zeal, they addressed many of society's expectations and accepted norms – gender, sexuality and class. Their activity focused on negotiating different forms of privilege in the public space while playing with the notion of aesthetics of contemporary art.

Hörður Ágústsson

f. 1922, d. 2005, bjó og starfaði í Reykjavík
b. 1922, d. 2005, lived and worked in Reykjavík

Úr formsmiðju

1961–1971
Fótógrafík, blönduð tækni
Photo–based graphic, mixed media

Í byrjun sjöunda áratugarins hóf Hörður að vinna túss–teikningar sem hann kallaði einu nafni Úr formsmiðju. Fyrir sýningu í Gallerí SÚM 1972 lét Hörður taka myndir af völdum teikningum og framkalla filmuna á ljósmyndapappír bæði pósitíft og negatíft. Aðferðina nefndi hann „fótógrafík". Þessi óvenjusterku form–gerðarverk áttu eftir að verða undirstaða límbands–verka hans tveim áratugum síðar.
In the early sixties, Hörður began to work with a series of ink drawings, which he named Úr formsmiðju. For an exhibition in Gallery SÚM in 1972, Hörður took photographs of selected drawings and produced the film onto photographic paper, both positive and negative. He called the process „photobased graphic". This unparalleled medium became the foundation of his tape works two decades later.

Hörður Ágústsson lét að sér kveða sem myndlistar–maður, hönnuður, kennari og fræðimaður á sviði sjónvísinda, á ferli sem spannaði rúmlega hálfa öld. Í upphafi sjötta áratugarins var hann í hópi ungra listamanna sem kynntu geómetríska abstraktlist fyrir Íslendingum. Hann var frumkvöðull samþættingu listar og hönnunar í anda Bauhaus skólans. Hann stúderaði form og litafræði og kannaði blæbrigði grunnforma og grunnlita til hins ítrasta í verkum sínum. Hörður var einnig brautryðjandi í rannsóknum á íslenskri húsagerðarsögu.
Ágústsson enjoyed a multifaceted career as an artist, architect, designer, critic, academic and educator. In the early 1950s he was amongst a group of young artists who introduced geometric abstraction to Icelanders. He was the prime mover of the integration of art and design in the spirit of the Bauhaus and called upon socialutopian ambitions in his practice. Rigorously studying form and colour theory, Ágústsson strove for fundamentals and tested the expressive potential of basic forms and primary colours to the fullest in his paintings and drawings.

Jóhanna Kristín Yngvadóttir

f. 1953, d. 1991, bjó og starfaði í Reykjavík
b. 1953, d. 1991, lived and worked in Reykjavík

Svart á hvítu
Black on White

1976
Teikning
Drawing

Lítil mynd í heimagerðum ramma úr bókbandspappa. Myndin er svartur ferningur á hvítu undirlagi. Ramminn er ómálaður. Lítil leðurrem er hanki.
A small work in a homemade frame made from binding carton, with an image of a black square on a white background.

Jóhanna Kristín nam við Myndlista– og handíðaskóla Íslands á árunum 1972–1976 og stundaði framhaldsnám í Haag og Amsterdam í Hollandi til ársins 1980. Hún hélt nokkrar einkasýningar og átti verk á fjölda samsýninga hér heima og erlendis. Fyrstu einkasýningu sína hélt hún vorið 1983 í Nýlistasafninu við Vatnsstíg. Þar sýndi hún tólf stór olíumál verk. Sýningin hlaut jákvæðar viðtökur og góða gagnrýni. Telja má Jóhönnu Kristínu til fulltrúa fígúratívs expressjónisma í íslenskri listasögu. Áleitin verk hennar voru máluð með miklu öryggi og einkenndust þau af dýpt og einlægni í túlkun.
Jóhanna Kristín studied at the Icelandic College of Art and Crafts between 1972 and 1976 and in Haag and Amsterdam until 1980. She held a few solo exhibitions and her work was included in a number of collective shows, both in Iceland and abroad. Her first solo exhibition took place in the spring of 1983 in the Living Art Museum, showing twelve large oil paintings. The exhibition was well received. Jóhanna Kristín is a exemplary of figurative expressionism in Icelandic art. She painted with confidence and her haunting and intimate works are characterised by profoundness and sincerity.

Jón Gunnar Árnason

f. 1931 d. 1989 bjó og starfaði í Reykjavík
b. 1931 d. 1989, lived and worked in Reykjavík

Rigning
Raining

1972
Skúlptúr
Sculpture

Verk hans á sýningunni, *Rigning* eða *Andlit í rigningu* er frá árinu 1972 og er eitt af fyrstu hugmyndafræðilegu verkum listamannsins.
His work in the exhibition, *Rain* or *Face in the Rain* is from 1972 and is one of the artist's first conceptional works.

Jón Gunnar Árnason var afkastamikill myndlistar–maður og einn af stofnendum *SÚM hópsins* (1965) og Gallerí Súm (1969), Nýlistasafnsins og Mynd–höggvarafélags Reykjavíkur. Jón Gunnar stundaði nám við Myndlista og handíðaskóla Íslands, Myndlistaskólann í Reykjavík undir handleiðslu Ásmundar Sveinssonar og við Hornsey College of Art í London. Hann lauk einnig meistaraprófi í vélvirkjun frá Iðnskólanum í Reykjavík. Dieter Roth kynnti Jón Gunnari fyrir hreyfilistaverkum Yaacov Agam, Jesus Soto, og Yves Tinguely sem áttu eftir að hafa áhrif á hans verk. Jón Gunnar átti fjölbreytta sýningarsögu, en hann syndi meðal annars í Gallerí SÚM, Ásmundar–sal, Moderna Museet í Stokkhólmi, Stedelijk í Amster–dam, Malmö Konsthall og á Kjarvalsstöðum. Eitt þekktasta verk hans, *Sólfarið*, stendur við Sæbraut í Reykjavík.
Jón Gunnar Árnason was a prolific artist, sculptor, metalworker and a founding member of The Living Art Museum, the SÚM group and The Reykjavík Sculptors Society. He studied at the Icelandic College for Arts and Crafts at the Reykjavík School of Visual Arts, under the guidance of the modernist sculptor Ásmundur Sveinsson, and at the University of Hornsey in London. He was also educated in mechanics and metalworking at the Reykjavík Trade School. Dieter Roth introduced him to the kinetic works by Yaacov Agam, Jesus Soto and Yves Tinguely, which influenced him considerably. One of his best known works is the Sun Voyager, a large metal sculpture reminiscent of a boat situated at the seaside in Reykjavík.

Níels Hafstein

f. 1947, býr og starfar í Eyjafirði, Svalbarðsströnd
b. 1947, lives and works in Eyjafjörður, Svalbarðsströnd

Án titils
Untitled

1985
Gifs skúlptúr
Plaster sculpture

Ýkt fjarvídd þar sem sveigjan er tekin fram yfir beina línu. Klippt úr heilli messingplötu, þrívítt gifshús rist í bogadreginn flöt og gler skorið eins og fjarvíddarhús sem séð er inn í, dökkblátt með gulum línum, málað á bakhliðina.
An exaggerated perspective where the curve is favoured above the straight line. Cut out of a brass plate, a three-dimensional house made of plaster carved into a curved surface and glass cut like a house in perspective, the interior visible, house painted on the backside.

Tvívíð fjarvídd
Two-dimensional perspective

1986
Viðarskúlptúr, fura
Wood sculpture, pine

Eitt af fjarvíddarverkum Níelsar var fyrst sýnt á sýningu hans *List og fagurfræði* í Nýlistasafninu á Vatnsstíg 3b, árið 1986.
One of the artist's dimensional works, first shown at Hafstein's solo exhibition *Art and Aesthetics* in The Living Art Museum in 1986.

Níels lauk námi úr skúlptúrdeild Myndlista og handíðaskóla Íslands árið 1973. Hann er einn af stofnendum Nýlistasafnsins og fyrsti formaður stjórnar þess árið 1978 og sat í stjórn safnsins í 12 ár. Árið 1995 stofnuðu Níels og Magnhildur Sigurðardóttir, kona hans, Safnasafnið á Svalbarðaströnd sem hefur þá sérstöðu meðal listasafna á Íslandi að safna og sýna jöfnum höndum list eftir leikna sem lærða. Níels hefur sýnt verk sín í Listasafni Íslands, Listasafni Reykjavíkur og Nýlistasafninu. Hann hefur haft umsjón með yfir 200 sýningum á vegum ýmissa listhúsa, félaga og einstaklinga.
Níels graduated from the Department of Sculpture from the Reykjavík School of Arts and Crafts in 1973. He is one of the founding members of The Living Art Museum, the first Director of the Board in 1978 and sat on the board of the museum for 12 years. In 1995 Níels and his wife, Magnhildur Sigurðardóttir, founded the Icelandic Museum of Folk and the Outsider Art in Svalbarðsströnd by Eyjafjörður in north Iceland. The museum's main objective is to collect, research, exhibit and preserve folk and outsider art. Níels has exhibited in The National Gallery of Iceland, Reykjavík Art Museum and The Living Art Museum. He has also overseen over 200 exhibitions in various art houses, communities and with a number of individuals.

Róska

f. 1940 d.1996 bjó og starfaði í Reykjavík og Róm
b. 1940 d.1996 lived and worked in Reykjavík and Rome

Tíminn og ég
Time and I

1967
Akrýlmálverk
Acrylic painting

Akrýlmálverk á þunnri spónaplötu sem síðan er fest á viðarramma. Myndefni: Kvenmannsfígúra í lausu lofti, handtaska, lyklar, klukka, standlampi og köttur með klukku yfir öðru auganu. Útlínur og form eru mjúk. Bakgrunnur er blár, bleikur og rauður.
Acrylic paint on chipboard, attached to a wooden frame. A women's figure floating. Handbag, keys, clock, lamp and a cat with a clock over one eye. Contours and shapes are soft. Background is blue, pink and red.

Ragnhildur Óskarsdóttir, best þekkt undir listamannsnafninu Róska, var íslensk listakona, kvikmyndagerðar kona, kommúnisti og femínisti. Hún lærði myndlist og kvikmyndagerð í Prag í Tékklandi og í Róm á Ítalíu þar sem hún bjó lengst af. Hún var þekkt fyrir róttækar stjórnmálaskoðanir sínar, sem komu einnig skýrt fram í verkum hennar, var meðlimur í Æskulýðsfylkingunni og tók þátt í að ráðast inn í sjónvarpssal Keflavíkursjónvarpsins á Keflavíkurstöðinni árið 1969 og úða þar málningu á linsur tökuvélanna. Í Róm var hún virkur þátttakandi í hópum vinstrimanna og anarkista og tók meðal annars þátt í fjögurra mánaða setuverkfalli ásamt manni sínum Manrico Pavolettoni í smábænum Fabbrico nálægt Reggio Emilia á NorðurÍtalíu árið 1968.
Ragnhildur Óskarsdóttir, best known by the artist name Róska, was an Icelandic artist, filmmaker, communist and feminist. She studied art and film in Prague, Czech Republic, and in Rome, Italy, where she lived most of her life. She was known for her radical political beliefs, which also became apparent in her work. She was a member of the union of young Socialists and participated in breaking into the US Army based television studio of the broadcasting service in Keflavik in 1969, spraying paint on the camera lenses. In Rome, she joined forces with leftwingers and anarchists, participating among others in a four-month sit-down strike along with her husband Manrico Pavolettoni in the small town Fabbrico near Reggio Emilia in northern Italy in 1968.

Rúna Þorkelsdóttir

f. 1954, býr og starfar í Amsterdam og Reykjavík
b. 1954, lives and works in Amsterdam and Reykjavík

Fjallgarður
Mountain range

1986
Skúlptúr (fundnir steinar, málning, viður)
Sculpture (found stones, paint, wood)

Verkið samanstendur af steinum sem safnað var í fjöruferð á Hjalteyri, fundin fjallaform sem síðar voru máluð í sumarbústað listamannsins og þannig breytt í fjallasal.
Stones collected while walking on the beach in Hjalteyri, found mountain shapes later painted in the artist's summer home and made into a mountain horizon.

Rúna Þorkelsdóttir er íslensk myndlistarkona frá Hafnafirði og ein af stofnendum Nýlistasafnsins. Hún býr og starfar í Amsterdam og í Reykjavík. Rúna lauk námi við Myndlista og handíðaskóla Íslands árið 1976 og lærði einnig í Konstfack í Stokkhólmi sama ár. Árið 1977 lauk hún nám hjá Gerrit Rietveld Academie í Amsterdam. Rúna er einnig ein af stofnendum Boekie Woekie bókabúðarinnar í Amsterdam sem opnaði árið 1985 og Dieter Roth Academy í Basel árið 2000. Verk hennar eru varðveitt í safneignum margra listasafna, þ.á.m. Listasafni Íslands, Nýlistasafninu, Listasafni Kópavogs, Stedelijk Museum í Amsterdam og Safnasafninu, Svalbarðsströnd.
Rúna Þorkelsdóttir is an Icelandic artist and founding member of The Living Art Museum, Boekie Woekie books by artists in Amsterdam and the Dieter Roth Academy in Basel. She lives and works in both Amsterdam and Reykjavík. Rúna graduated from the Reykjavík School of Arts and Crafts in 1976, having also studied at Konstfack in Stockholm the same year. In 1977 she attended the Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam. Her works can be found in the collections of The National Gallery of Iceland, The Living Art Museum, Kópavogur Art Museum, the Stedelijk Museum in Amsterdam and The Icelandic Folk and Outsider Art museum, among others.

Sigurður Guðmundsson

f. 1942. býr og starfar í Xiamen, Kína og í Reykjavík
b. 1942. lives and works in Xiamen, China and Reykjavík

Kranamálefni með frídómi
Freedom

1968
Innsetning (trappa úr við, ullardregill, málmstöng, olíumálverk á við, svartur rammi)
Installation (wooden steps, wool carpet, metal pole, oil painting on wood, black frame)

Kranamálefni með frídómi er eitt af fáum verkum Sigurðar sem Nýlistasafnið varðveitir frá sjöunda áratugnum. Verkið var fyrst sýnt á sýningu listamannsins í Galleri SÚM árið 1969.
Freedom is one of the few works by Sigurður from the sixties that is preserved in the collection of The Living Art Museum. The work was first shown at Sigurður's solo exhibition in Gallery SÚM in 1969.

Sigurður Guðmundsson er einn af stofnendum Nýlistasafnsins og hefur átt farsælan feril sem listamaður hér heima og erlendis. Sigurður lauk námi við Myndlista– og handíðaskóla Íslands árið 1963 og við Kunstacademie í Haarlem, Hollandi árið 1964. Sigurður var í hópi listamanna sem stofnuðu Gallerí SÚM árið 1969 í Reykjavík og tók einnig þátt í stofnun InOut Center í Amsterdam árið 1972. Á starfsferli sínum hefur Sigurður sýnt verk sín á alþjóðlegum vettvangi og hafa verk hans verið sett upp í almannarýmum hér á Íslandi, í Skandinavíu og í Evrópu.
Sigurður Guðmundsson is one of the founding members of The Living Art Museum, and has had a prolific career in both Iceland and abroad since the 1960s. Guðmundsson graduated from the Icelandic College of Arts and Crafts in Reykjavik in 1963 and the Kunst academie in Haarlem, Netherlands in 1964. He also cofounded Gallerí SÚM in 1969 in Reykjavik and the InOut Center in Amsterdam in 1972. Guðmundsson has a far-reaching and international exhibition history and his work has been commissioned for major public art projects throughout Central Europe, Iceland, and Scandinavia.

Sólveig Aðalsteinsdóttir

f. 1955, býr og starfar í Reykjavík
b. 1955, lives and works in Reykjavík

Án titils
Untitled

1988
Skúlptúr, lágmyndir
Sculpture, relief

Þetta verk eftir Sólveigu var sýnt í Nýlistasafninu árið 1989 á sýningunni *Stakir skúlptúrar og nokkrar myndir.* Þar völdu listamennirnir efni úr nærumhverfinu og unnu með á sem einfaldastan máta.
The work on display here was shown at the exhibition *Some Sculptures and a Few Images* at The Living Art Museum in 1989. The participating artists chose materials from their surroundings and made works with these materials, in a very simple way.

Sólveig hefur unnið að myndlist sinni frá 1980, verk hennar hverfast oft um tímann og hversdaginn og eru oftar en ekki hennar náin skoðun á því umhverfi eða þeim aðstæðum sem hún finnur sig í. Birting þessa þátta fer fram í gegnum efni og aðferðir s.s. ljósmyndir þar sem unnið er á einfaldan máta með ljósið og filmuna eða teikning með silfri sem vísar bæði aftur í tíma til listasögunnar og fram á við vegna áhrifa andrúms og tíma á efnið sjálft. Sólveig stundaði nám við Myndlista og handíðaskóla Íslands, New York Feminist Art Institute, Whitney Museum of American Art, Whitney Independent Studio Program í New York og Jan van Eyck Academie í Maastricht í Hollandi.
Sólveig Aðalsteinsdóttir has been working on her art since 1980, and has long dealt with the notion of time and everyday life. Her work often consists of observations based on her surroundings and circumstances, which is reflected through her materials and methods. In photography, Aðalsteinsdóttir works without equipment, but rather works with light and film, or draws in silver. This method refers to the past through art history, and at the same time to the future through the influence the atmosphere has upon the material. Aðalsteinsdóttir studied at the Icelandic College for Art and Crafts, the New York Feminist Art Institute, the Independent Studio Program of the Whitney Museum of American Art in New York and the Jan van Eyck Academie in Maastricht, the Netherlands.

Upplýsingar um listamennina eru fengnar frá þeim sjálfum eða af vefsíðum tengdum þeim.
Artist information has been provided by the artists themselves or from websites related to them.

Starkaður Sigurðarson

24

Það er góð lykt af safninu

The museum smells good

Það sem er einfaldast er oftast það sem maður tekur eftir. Það sem er áríðandi. Það sem þú sérð. Snertir. Finnur. Spurningar sem vakna eru oft einfaldar. Hvað er þetta? Hver gerði þetta? Hvar eigum við að geyma þetta? Og það sem gerist þegar maður fer að svara þessum spurningum er að þessar spurningar verða mjög stórar. Fyrirbæri sem maður getur ekki svarað í fáum orðum. Hvað gerir maður við þessa hluti?

Þegar ég fór fyrst að fara á sýningar í Nýló þá var oftast Dóminós lykt á sýningunni. Þetta var á Skúlagötunni þegar Dóminós var við hliðina á Nýlistasafninu. Lyktin fór eftir vindátt og var afgerandi undir réttum kringumstæðum. En það var vel hægt að eigna sér lyktina. List er lifandi athöfn í samfélaginu, stundum hlutur, stundum lykt. Þetta var verk eftir Dieter Roth. Eða leifar af verki eftir Dieter Roth. Draugur Dieter Roths. Eða núlifandi súmara einhverstaðar uppi á vegg. Stundum var lyktin bara fyrir utan, einhverskonar hjúpur sem innleiddi mann í þversamfélagslega hugsun. Stundum var lyktin fyrir innan. Þá þurfti manneskjan virkilega að takast á við raunveru samfélagsins. Safn er ekki staður sem býr fyrir utan samfélagið. Safnið býr við hliðna á Dóminós stundum. Stundum missir safn húsnæði. Stundum hverfur safn. Stundum, kannski oft, eru hlutir sem ættu að geymast gleymdir.

Safn sprettur ekki upp að sjálfu sér. Það er byggt. Safnað saman. Safnið eru hlutir og hugmyndir, en líka starfsmenn, sérfræðingar, ákvarðanir. Það þarf einhver að ákveða að geyma eitthvað. Og sú ákvörðun er risastór. Hvernig geymir maður eitthvað? Hvernig geymir maður lykt? Eða prent sem var prentað með pylsum og sósu? Hvernig geymir maður eitthvað sem brotnar niður í ekki neitt?

En er tilgangslaust að geyma þessa hluti þá? Er tilgangslaust að geyma eitthvað þegar það er ekki hægt að geyma allt? Það gæti verið hugsað þannig. Einu sinni voru allir hlutir smíðaverk. Ekki lengur. Kannski var merkasta verk Aristotelesar aldrei fundið. Við getum ekki vitað allt, en heimurinn er byggður á því að við vitum sumt. Og ef það er einhver sem veit allt, þá væri sá aðili safn. Það er alltaf hægt að bæta við safn. Að búa til nýja list. Búa til nýja list úr gamalli list. Það væri ekki hægt án minninga, skrásetningu, að einhver hafi gert eitthvað áður og hér er mynd af því. Ófullkomið, en ekkert meira ófulllkomið en allt annað. Safnið stendur bæði fyrir utan tíman, allt sem fer inn í safnið er skrásett, hluti af sögunni, liðið; og alltaf í tímanum miðjum, öll sagan aðgengileg alltaf. Ódauðlegt lykt. Þannig að safnið er staður, hús í borginni, en líka ekki staður, heldur einhverskonar hjúpur sem maður er alltaf inni í. Maður áttar sig ekki

That which is most simple is most often what one notices. That which is most urgent. What you see. Touch. Feel. The questions that arise are often simple. What is this? Who did this? Where should we keep this? And what happens when one starts to answer these questions is that these questions become very big. Something which one cannot answer in few words. What does one do with these things?

When I first started to go to exhibitions at The Living Art Museum the exhibition most often smelled of Domino's pizza. This was on Skúlagata when Domino's was next to The Living Art Museum. The smell followed the direction of the wind and was unyielding under the right conditions. But it was also possible to claim the smell. Art is a living act in society, sometimes an object, sometimes a smell. It was a work by Dieter Roth. Or the remains of a work by Dieter Roth. The ghost of Dieter Roth. Or some still living SÚM representative somewhere up on a wall. Sometimes the smell was only outside on the street, some sort of mist that ushered you into pan-societal thinking. Sometimes the smell was inside. Then one really needed to reckon with the realities of society. A museum is not a place that lives outside of that society. The museum sometimes lives next to Domino's. Sometimes a museum loses its housing. Sometimes a museum disappears. Sometimes, maybe often, things that should be kept are forgotten.

A museum does not grow out of nothing, by itself. It is built. Gathered together. The museum is objects and ideas, but also employees, experts, decisions. Someone needs to decide to keep something. And that decision is very big. How does one keep something? How does one keep smell? Or a print that was printed with sausages and sauce? How does one keep something that breaks down into nothing?

Is it pointless to keep these things then? Is it pointless to keep something when it is not possible to keep everything? It could be seen that way. At one point all things were worked from wood by a carpenter. Not any more. Maybe Aristotle's greatest work was never found. We cannot know everything, but the world is built on the notion that we know something. But if there were someone who knows everything, that person would be a museum. It is always possible to add to a museum. To create new art. To create new art from old art. It would not be possible without memories, documentation, that someone did something before and here is a picture of it. Imperfect, but not any more imperfect than anything else. The museum stands both outside of time, everything that

alltaf hversu stór og þéttur þessi hjúpur er; alltaf að stækka, og mettast, og spíra. Nema á safninu. Á Nýlistarsafninu getur maður, og hefur maður getað, haft aðgang að andartökum fólks sem mótaði heiminn er hefur mettast. Borið saman þá móðu við það sem nýjast er í listinni. Nýlist er alltaf nýlist. Mikilvægara að geyma og ekki gleyma hlutunum, er að tala við þá. Sagan er þögul bara þegar ekki er yrt á hana. Starf safnsins er tvíliða. Eða, tvö andlit á sömu fjöl. Að geyma og að búa til.

Ekki allt geymist, sem minning eða sem hlutur, en það er mikilvægt að eitthvað sé geymt. Að hugmyndin *að geyma* sé til. Ef það er ekki gert erum við bara lykt án nefs.

goes into the museum is documented, part of history, past; and always in the middle of time, all of history available always. An undying smell.

So the museum is a place, a building in the city, and also not a place, but some sort of mist one is always inside of. One does not always realize how big and dense this mist is, always growing, and saturating, and sprouting. Except in the museum. In The Living Art Museum one is able, and has been able, to access the breaths and sighs of the people that shaped the world that has permeated. To compare that blurry haze with what is newest in art. Living art is always living art. More important than keeping things, collecting things, not forgetting things, is talking to these things. History is silent only when it is not spoken to. The point of the museum is twofold. Or, two faces on the same plank of wood. To keep something and to create something.

Not everything is kept, or can be kept, or stored, or saved, as a memory or as an object, but it is important that something is kept. That the idea *to keep* exists. If it is not done then we are just a smell without a nose.

Dagskrá Program

Júní June

Opnun Vernissage
Fim Thu 07.06.2018
18:00–20:00

Hljóðverk Sound piece
Ég hef þig í vasanum
I've got you
Ásgerður Birna Björnsdóttir

07.06–10.06.2018
Ummerki (inngangsins, arkífsins, ljóssins, gluggans, vírsins, útgangsins)
Traces (of the entrance, the archive, the lighting, the window, the wire, the exit)
Juliana Foronda

Listamannaspjall Artist's talk
Lau Sat 09.06.2018
15:00–16:00
Auður Lóa Guðnadóttir & Starkaður Sigurðarson og Ásgerður Birna Björnsdóttir

Júlí July

Listamannaspjall Artist's talk
Fim Thu 05.07.2018
20:00–21:00
Kristín Helga Ríkarðsdóttir & Saga Sigurðardóttir

Kokteilakvöld Cocktail Lounge
Lau Sat 14.07.2018
16:00–18:00
Auður Lóa Guðnadóttir & Starkaður Sigurðarson

Gjörningur Action
Fim Thu 26.07.2018
20:00–21:00
Eyða (viðkoma)
Touching blank
Saga Sigurðardóttir

Ágúst August

OBBSIDIAN©: Vörukynning–partí & goody bags
OBBSIDIAN©: Product launching–party & goody bags
Lau Sat 04.08.2018
16:00–18:00
Kristín Helga Ríkarðsdóttir

Gjörningur Action
Fim Thu 09.08.2018
20:00–21:00
Eyða (viðkoma)
Touching blank
Saga Sigurðardóttir

Lokunarhóf Finissage

11.08–12.08. 2018

Boðun Summon
Lau Sat 11.08.2018
17:00–18:00
Gjörningur með þátttöku fulltrúaráðs Nýlistasafnsins
Performance with participation of the members of The Living Art Museum

Hljóðverk Sound piece
Sun Sun 12.08.2018
12:00–18:00
Ég hef þig í vasanum
I've got you
Ásgerður Birna Björnsdóttir

Listamannaspjall Artist's talk
Sun Sun 12.08.2018
16:00–17:00
Andreas Brunner & Veigar Ölnir Gunnarsson

Meira More

Áframhaldandi afmælisdagskrá eftir sýninguna
Continuing programme after the exhibition

Menningarnótt Culture night
Lau Sat 18.08.2018
Fyrir flugeldana Before the firework show
WHAT ARE PEOPLE FOR?
Anna McCarthy & Manuela Rzytki
Nánari upplýsingar síðar More details to follow

Málþing um listamannarekin rými
Symposium on artistrun spaces
Lau Sat 25.08.2018
Nánari upplýsingar síðar More details to follow

Sýningarstjórar Curators
Stjórn og starfsfólk Nýlistasafnsins
Board and staff of The Living Art Museum

Þýðing Translation
Daria Sól Andrews
Stjórn og starfsfólk Nýló
Board and staff of Nýló

Yfirlestur Proofreading
Sahara Rós Ívarsdóttir
Stjórn og starfsfólk Nýló
Board and staff of Nýló

Hönnun Design
Studio Studio (Arnar Freyr Guðmundsson, Birna Geirfinnsdóttir með aðstoð frá Guðmundi Snæ Guðmundssyni)

Prentun Printing
Prentsmiðjan Oddi

Sérstakar þakkir fá Special thanks to
Karólína Þórsdóttir, Maja Gomulska, Nawel Dehina, Sandra Kazlauskaite, Laura Durban, Amber Hönning, Anaëlle Prêtre, Daria Sól Andrews, Claye Bowler, Timna Tomisa, Halldór Reynir Tryggvason, Gunnhildur Sveinsdóttir og Guðni Magnús Eiríksson, Svampland, The Post Performance Blues Band, Jonas Blase, Florence Lam, Johannes Dagsson, Eva Signý Berger, Guðrún Heiður Ísaksdóttir, Marble Crowd, Bogi Helgason, Bryngeir Vattnes, Blair Alexander, Eygló Harðardóttir, Jóhanna Vigdís Ríkharðsdóttir, Tara Njála Ingvarsdóttir, Ríkharður H. Friðriksson, Þórir Gunnar Jónsson, Aurorar Reykjavík & Ingibjörg Aldís Hilmisdóttir (Nordic Whisper).

Afmælissýningin og viðburðir tengdir henni hlutu styrki úr Myndlistarsjóði og Safnasjóði. Hún er auk þess hluti af dagskrá aldarafmælis Fullveldis Íslands og styrkt af afmælisnefnd.
The exhibition and event program received generous support from The Icelandic Visual Art Fund, The Icelandic Museum Fund and i s part of the Centenary of Icelandic independence and sovereignty celebration.

SAFNARÁÐ

Myndlistarsjóður
Icelandic Visual Arts Fund

100 FULLVELDI ÍSLANDS